

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 108

Rozeslána dne 8. září 2008

Cena Kč 90,–

O B S A H:

- 329. Vyhláška o centrální evidenci exekucí
 - 330. Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů
 - 331. Úplné znění zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), jak vyplývá z pozdějších změn
 - 332. Úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá z pozdějších změn
-

329**VYHLÁŠKA**

ze dne 25. srpna 2008

o centrální evidenci exekucí

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 125 odst. 5 a § 131 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů:

§ 1

(1) Centrální evidence exekucí (dále jen „evidence“) je vedena na určené adrese ve veřejně přístupném informačním systému (Internet).

(2) Exekutorská komora České republiky (dále jen „Komora“) poskytuje exekutorovi přístup k elektronickému zápisu, výmazu nebo změně (dále jen „zápis“) údajů do evidence podle § 4 odst. 1.

(3) Do evidence se zapisují údaje podle § 2, jsou-li uvedeny v rozhodnutí podle § 125 odst. 1 exekučního řádu nebo ve spisu vedeném exekutorem. Změny údajů zapisovaných do evidence provádí exekutor tak, aby odpovídaly stavu řízení, které exekutor vede nebo vedl.

§ 2

(1) Do evidence se zapisuje

- a) označení soudu, který nařídil exekuci,
- b) spisová značka usnesení, jímž byla nařízena exekuce,
- c) den, měsíc a rok vydání usnesení o nařízení exekuce ve tvaru: DD.MM.RRRR,
- d) vymáhaná povinnost takto:
 1. výše exekucí vymáhané jistiny u peněžitého plnění,
 2. popis vymáhaného nepeněžitého plnění v maximální délce 100 znaků u nepeněžitého plnění,
 3. výše vymáhané jistiny a popis vymáhaného nepeněžitého plnění v maximální délce 100 znaků, je-li vymáháno peněžité i nepeněžité plnění.

(2) Do evidence se zapisuje

- a) označení soudu, který rozhodl o odkladu nebo zastavení exekuce,
- b) spisová značka usnesení, jímž bylo rozhodnuto o odkladu nebo zastavení exekuce,

c) den, měsíc a rok vydání usnesení o odkladu nebo zastavení exekuce ve tvaru: DD.MM.RRRR.

(3) U povinného-fyzické osoby se zapisuje

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení,
- b) datum narození,
- c) adresa bydliště včetně pětimístného poštovního směrovacího čísla ve tvaru XXXXX; není-li poštovní směrovací číslo, pak se neuvede,
- d) identifikační číslo, je-li povinný podnikatelem.

(4) U povinného-právnícké osoby se zapisuje

- a) název nebo obchodní firma,
- b) identifikační číslo,
- c) adresa sídla včetně pětimístného poštovního směrovacího čísla ve tvaru XXXXX; není-li poštovní směrovací číslo, pak se neuvede.

(5) Do evidence se zapisuje rovněž

- a) spisová značka exekutora složená z trojčíslí představujícího evidenční číslo exekutora, označení příslušného rejstříku písmeny „EX“, pořadového čísla věci a posledního dvojčíslí kalendářního roku,
- b) zánik pověření exekutora k provedení exekuce z důvodů uvedených v § 51 exekučního řádu s uvedením důvodu zániku.

§ 3

(1) Nestanoví-li se dále jinak, zápis údajů z rozhodnutí soudu podle § 125 odst. 1 exekučního řádu se provede do 3 dnů poté, co se exekutor dozvěděl o právní moci těchto rozhodnutí, a zápis ostatních údajů se provede do 3 dnů poté, co se o nich exekutor dozvěděl.

(2) Exekutor vymaže z evidence všechny údaje týkající se nařízené exekuce bez zbytečného odkladu po uplynutí 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o skončení exekuce.

§ 4

(1) Exekutor provádí zápisy do evidence elektronicky dálkovým přístupem zadáním údajů

- a) prostřednictvím zabezpečeného individualizovaného přístupu na internetové stránky aplikace evi-

dence přiděleného exekutorovi Komorou (dále jen „individualizovaný přístup“),

- b) prostřednictvím zabezpečeného individualizovaného přenosového programu dodaného exekutorovi Komorou (dále jen „přenosový program“).

(2) Exekutor je oprávněn umožnit v souvislosti s řízením využití individualizovaného přístupu a přenosového programu svému zástupci nebo zaměstnanci pověřenému prováděním úkonů týkajících se evidence exekucí.

§ 5

(1) Odměna za poskytnutí elektronického údaje z evidence činí 120 Kč.

(2) Za poskytnutí elektronického údaje z evidence podle odstavce 1 se považuje

- a) zobrazení výsledku vyhledávání bez ohledu na to, zda je výsledek negativní či zda obsahuje údaje o více subjektech splňujících zadaná kritéria vyhledávání, nebo
- b) zobrazení konkrétních údajů o exekučním řízení vedeném proti danému subjektu.

§ 6

Přechodné ustanovení

Exekutor zapíše do evidence nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti této vyhlášky údaje týkající se exekuce pravomocně nařízené a neskončené předem účinnosti této vyhlášky.

§ 7

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Vyhláška č. 331/2001 Sb., o centrální evidenci exekucí.
2. Vyhláška č. 130/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 331/2001 Sb., o centrální evidenci exekucí.

§ 8

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 5, které nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Pospíšil v. r.

330**VYHLÁŠKA**

ze dne 25. srpna 2008,

kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 131 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů:

Čl. I

Vyhláška č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění vyhlášky č. 233/2004 Sb., vyhlášky č. 291/2006 Sb. a vyhlášky č. 94/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 11 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) ve výši 50 % odměny podle § 6 odst. 1 a 2, jde-li o exekuci ukládající zaplacení peněžité částky,“.

2. V § 11 odst. 2 písm. a) se za slova „exekuční titul,“ vkládají slova „jakož i k úhradě nákladů exekuce,“.

3. V § 11 odst. 2 písm. b) se slovo „přiměřené“ nahrazuje slovem „patnáctidenní“.

4. V § 11 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ve výzvě podle odstavce 2 písm. a) exekutor povinného poučí o tom, že bude-li povinnost, kterou ukládá exekuční titul, splněna ve lhůtě podle odstavce 2

písm. b), a v téže lhůtě budou uhrazeny náklady exekuce, náleží exekutorovi v rámci nákladů exekuce odměna podle odstavce 1. Ve výzvě exekutor poučí povinného rovněž o podmínkách, za nichž mu náleží odměna podle odstavce 2.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7.

5. V § 11 odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

6. V § 11 odst. 7 se číslo „5“ nahrazuje číslem „6“.

7. V § 12 odst. 2 větě první se číslo „30“ nahrazuje číslem „50“.

8. V § 13 se odstavec 5 zrušuje.

Čl. II**Přechodné ustanovení**

Exekuční řízení zahájená a nedokončená do dne nabytí účinnosti této vyhlášky se dokončí podle vyhlášky č. 330/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Čl. III**Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 2008.

Ministr:

JUDr. Pospíšil v. r.

331**PŘEDSEDA VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 18/2004 Sb.,

o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 96/2004 Sb., zákonem č. 588/2004 Sb., zákonem č. 21/2006 Sb., zákonem č. 161/2006 Sb. a zákonem č. 189/2008 Sb.

ZÁKON**o uznávání odborné kvalifikace**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE
A JINÉ ZPŮSOBILOSTI****HLAVA I****ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět a účel zákona**

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje postup správních úřadů, profesních komor a veřejnoprávních zaměstnavatelů (§ 37 odst. 1) při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti vyžadované pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském

prostoru nebo Švýcarské konfederaci osobami uvedenými v odstavci 2.

(2) Podle tohoto zákona se uznává odborná kvalifikace a jiná způsobilost

- a) státního příslušníka členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“),
- b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,
- c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)²⁾,
- d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropském společenství^{2a)},
- e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem vědeckého výzkumu^{2b)},
- f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky^{2c)},

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací. Čl. 39, 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství.

²⁾ Čl. 23 a čl. 24 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

^{2a)} Čl. 11 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 21 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

^{2b)} Čl. 12 písm. a) směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.

^{2c)} Čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu sloučení rodiny; § 13 a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

- g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky^{2d)},
- h) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby^{2e)},
- i) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za tímto účelem^{2f)},
- (dále jen „uchazeč“).

(3) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení zvláštního zákona neupravují problematiku uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti jinak. Tím není dotčen dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti podle hlavy VIII tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{2g)}.

(4) Ustanovení hlavy VIII se nepoužijí v případě investičního zprostředkovatele²ⁱ⁾.

§ 2

Základní zásady uznávání odborné kvalifikace

(1) Správní orgány, profesní komory a zaměstnavatelé (§ 37 odst. 1) mohou pro výkon regulované činnosti v České republice vyžadovat od uchazeče splnění pouze těch podmínek, které zvláštní právní předpis vyžaduje od občana České republiky, který získal odbornou kvalifikaci v České republice.

(2) Při rozhodování o uznání odborné kvalifikace

se uznávací orgány řídí veřejným zájmem a zájmy fyzických a právnických osob, které by mohly být porušeny výkonem regulované činnosti osobami s nedostatečnou odbornou kvalifikací a které jsou chráněny zvláštními právními předpisy upravujícími za tímto účelem podmínky výkonu regulované činnosti. Těmito chráněnými zájmy jsou zejména ochrana života a zdraví, ochrana majetku, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí, ochrana národního kulturního pokladu, ochrana před závažným porušováním zvláštních právních předpisů nebo před jiným závažným následkem.

§ 3

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) odbornou kvalifikací způsobilost fyzické osoby k výkonu regulované činnosti,
 - b) dokladem o dosažené kvalifikaci diplom, osvědčení nebo jiný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu nebo obdobný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který není členským státem (dále jen „třetí stát“), nebo soubor takových dokladů, získaný uchazečem po ukončení vzdělávání a odborné přípravy (dále jen „vzdělávání a příprava“),
1. který splňuje požadavky právního předpisu členského státu původu stanovujícího podmínku odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti, a tím jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu, nebo
 2. který potvrzuje absolvování vzdělávání a přípravy, které uchazeče připravily v příslušné odborné oblasti pro výkon předmětné činnosti, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností.

^{2d)} Čl. 23, čl. 26 odst. 1 a 3 a čl. 27 odst. 3 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.

^{2e)} Čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.

^{2f)} Čl. 11 odst. 1 směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.

^{2g)} Část sedmá zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.
Hlava VII zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.

²ⁱ⁾ § 29 a násl. zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

Součástí vzdělávání a přípravy může být zejména studium, odborný výcvik, praxe vykonávaná pod dohledem kvalifikované osoby, která se řádně ukončuje zkouškou (dále jen „zkušební praxe“), nebo praxe získaná při výkonu předmětné činnosti pod dohledem kvalifikované osoby (dále jen „praxe pod dohledem“),

c) jinou způsobilostí bezúhonnost nebo skutečnost, že vůči uchazeči nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs nebo insolvenční návrh nebyl zamítnut pro nedostatek majetku, nebo že výkon funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby uchazečem nebrání překážka předchozího působení v jakékoli srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku^{2j)}, nebo skutečnost, že uchazeč nebyl postižen za správný delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění, nebo finanční způsobilost, nebo zdravotní způsobilost anebo pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem předmětné činnosti, jsou-li požadovány zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti,

d) předmětnou činností odborná činnost nebo skupina odborných činností, kterou uchazeč hodlá vykonávat v České republice,

1. je-li k jejímu výkonu odborně kvalifikován v členském státě původu [§ 3 písm. b) bod 1],
2. není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, je-li uchazeč pro její výkon odborně připraven [§ 3 písm. b) bod 2] a tuto činnost vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy členského státu původu, nebo
3. pokud předmětnou činnost v členském státě původu vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy,

e) regulovanou činností předmětná činnost,

1. je-li její výkon ve formě zamýšlené uchazečem právními předpisy členského státu vyhrazen držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,
2. má-li být vykonávána pro veřejnoprávního zaměstnavatele podle § 37, je-li její výkon v České

republice vyhrazen kolektivní smlouvou nebo vnitřním předpisem držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,

3. vykonávaná v členském státě pod profesním označením, je-li užívání tohoto označení právními předpisy členského státu vyhrazeno držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,

4. v oblasti zdravotnictví nebo sociálních služeb, je-li úplata nebo náhrada za tuto činnost systémem sociálního zabezpečení nebo zdravotního pojištění členského státu vyhrazena držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci, nebo

5. vykonávaná členy profesní komory nebo profesního sdružení uvedeného v seznamu profesních sdružení nebo organizací, vydaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) sdělením ve Věstníku ministerstva, jejichž členy vykonávané povolání se podle obecné směrnice nebo jiného obecného předpisu Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací považuje za regulované povolání^{2k)},

f) institucí členského státu vzdělávací zařízení, které na základě oprávnění uděleného tímto členským státem nebo vyplývajícího z právních předpisů tohoto členského státu a v souladu s jeho právními předpisy poskytuje vzdělávání a přípravu a vydává doklady o dosažené kvalifikaci, s nimiž jsou v tomto členském státě spojovány plné právní účinky pro účely výkonu předmětné činnosti bez nutnosti předchozího ověření nebo uznání jejich rovnocennosti, bez ohledu na to, zda vzdělávání a příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci byly absolvovány na území tohoto členského státu; za instituce členského státu se pro účely tohoto zákona vždy považují bez ohledu na místo svého sídla i Evropské školy^{2l)}, působící na základě Úmluvy o statutu Evropských škol (dále jen „Evropská škola“),

g) regulovaným vzděláváním vzdělávání a příprava, které jsou určeny pro přípravu pro výkon předmětné činnosti, je-li struktura tohoto vzdělání a přípravy a úroveň upravena právními předpisy členského státu původu nebo podléhá-li dohledu nebo akreditaci příslušného orgánu členského státu původu,

^{2j)} § 38l obchodního zákoníku.

§ 244 a násl. zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{2k)} Příloha I směrnice 2005/36/ES.

^{2l)} Úmluva o statutu Evropských škol, přijatá v Lucemburku dne 21. června 1994 (č. 122/2005 Sb. m. s.).

- h) členským státem původu členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Členským státem původu se rozumí i třetí stát, pokud to vyplývá z ustanovení tohoto nebo zvláštního zákona. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,
- i) uznávacím orgánem správní úřad nebo profesní komora podle § 29 odst. 1.

(2) Způsobilost fyzické osoby k výkonu regulované činnosti se prokazuje zejména dokladem o dosažené kvalifikaci nebo dokladem o výkonu předmětné činnosti (dále jen „doklad o odborné kvalifikaci“).

§ 4

Stupně dokladů o dosažené kvalifikaci

(1) Dokladem o dosažené kvalifikaci pátého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval více než čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(2) Dokladem o dosažené kvalifikaci čtvrtého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval alespoň tříleté, nejvýše však čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole, instituci vyššího vzdělávání nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia.

(3) Dokladem o dosažené kvalifikaci třetího stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí

členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně absolvoval

- a) po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, alespoň jednoleté, ale kratší než tříleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo
- b) vzdělávání a přípravu uvedenou v seznamu vzdělávání a přípravy se zvláštní strukturou, vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací^{2m)}.

(4) Dokladem o dosažené kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po úspěšném ukončení středního vzdělávání absolvoval

- a) další vzdělávání a přípravu, která není součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci třetího až pátého stupně, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a případně zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk tohoto vzdělávání a přípravy, nebo
- b) další zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk odborného vzdělávání ve střední škole nebo v konzervatoři.

(5) Dokladem o dosažené kvalifikaci prvního stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který potvrzuje, že jeho držitel

- a) absolvoval vzdělávací kurz nebo zkoušku způsobilosti, které nejsou součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci druhého až pátého stupně, v členském státě původu,
- b) vykonával předmětnou činnost po dobu 3 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, nebo
- c) úspěšně ukončil základní nebo střední vzdělávání.

(6) Za doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavců 1 až 5 se považuje rovněž doklad o dosažené

^{2m)} Příloha II směrnice 2005/36/ES.

kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí třetího státu nebo potvrzující vzdělávání a přípravu získanou z větší části mimo členské státy, pokud byla jeho rovnocennost uznána v členském státě původu a je-li tento doklad doplněn potvrzením příslušného orgánu členského státu původu, že uchazeč předmětnou činnost na území tohoto členského státu vykonával po dobu nejméně 3 let.

(7) Za doklad o dosažení kvalifikaci pátého stupně se považuje rovněž doklad o dosažení kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu po úspěšném absolvování vzdělávání a přípravy v tomto nebo v jiném členském státě, jsou-li tomuto dokladu právním řádem členského státu původu přiznávány rovnocenné právní účinky jako dokladu o dosažení kvalifikaci pátého stupně, který

- a) uchazeče v členském státě původu činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1], nebo
- b) potvrzuje vzdělávání a přípravu, které uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti, pokud předmětná činnost není v členském státě původu regulovanou činností [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

Věta první se obdobně vztahuje na doklad o dosažení kvalifikaci prvního až čtvrtého stupně.

§ 5 zrušen

HLAVA II POSTUP UZNÁVACÍHO ORGÁNU PŘI UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

Díl 1

Obecná ustanovení k uznávání odborné kvalifikace

§ 6

(1) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 3 odst. 1 písm. e)] doklad o dosažení kvalifikaci podle § 4, postupuje uznávací orgán podle § 8 až 15.

(2) Pokud je uchazeč držitelem jiného dokladu o dosažení kvalifikaci než dokladu uvedeného v § 4, avšak nejsou splněny podmínky podle § 4 odst. 6, postupuje uznávací orgán podle § 17.

(3) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat činnost v odvětví uvedeném v seznamu činností sou-

visejících s kategoriemi odborné praxe, vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací³⁾, postupuje uznávací orgán podle § 18.

§ 7

Uznávání odborné praxe

Uznávací orgán uzná odbornou praxi uchazeče vyžadovanou zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud uchazeč předloží doklad o odborné praxi vykonané v členském státě nebo ve třetím státě v oboru a v délce požadované zvláštním právním předpisem. Ustanovení zvláštního právního předpisu, který stanoví zvláštní požadavky na výkon odborné praxe, tím nejsou dotčena.

Díl 2

Obecný systém uznávání odborné kvalifikace

§ 8

Uznávání odborné kvalifikace na základě dokladu o dosažení kvalifikaci

(1) Uznávací orgán, za podmínek uvedených v § 10, uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odborné kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

- a) je držitelem dokladu o dosažení kvalifikaci podle § 4, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1] a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažení kvalifikaci vyžadovaný v České republice,
- b) předmětnou činnost vykonával po dobu 2 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu o dosažení kvalifikaci podle § 4 prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], a který je nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažení kvalifikaci vyžadovaný v České republice, nebo
- c) je držitelem dokladu o dosažení kvalifikaci nejméně druhého stupně podle § 4 vydaného mu po

³⁾ Příloha IV směrnice 2005/36/ES.

úspěšném ukončení regulovaného vzdělávání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], je-li tento doklad nejméně stejného stupně nebo o jeden stupeň nižší než doklad o dosažené kvalifikaci vyžadovaný v České republice.

(2) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat regulovanou činnost a vyžaduje-li se pro její výkon doklad o dosažené kvalifikaci prvního až čtvrtého stupně, uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče za podmínek uvedených v § 10, pokud uchazeč předloží doklad o regulovaném vzdělávání uvedeném v seznamu regulovaného vzdělávání a odborné přípravy vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací⁴⁾, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu.

§ 9

Uznávání odborné praxe

Vyžaduje-li se v České republice odborná praxe v návaznosti na získaný doklad o dosažené kvalifikaci a nelze-li uznat uchazečovu odbornou praxi podle § 7, považuje se tato odborná praxe za praxi pod dohledem, která je součástí vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice.

§ 10

Kompenzační opatření

(1) Uznávací orgán může za podmínek uvedených v odstavcích 2 až 4 před uznáním odborné kvalifikace požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období anebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen „kompenzační opatření“). Uznávací orgán může po uchazeči požadovat splnění pouze jednoho kompenzačního opatření.

(2) Uznávací orgán může požadovat splnění kompenzačního opatření, pokud

- a) délka vzdělávání a přípravy uchazeče je nejméně o 1 rok kratší než délka vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného pro výkon regulované činnosti na území České republiky,
- b) obsah vzdělávání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o dosažené kvalifikaci uchazeče, je podstatně

rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo

- c) uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, avšak v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností a tomu odpovídá i vzdělávání a příprava uchazeče, jejíž obsah je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2

- a) se obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti; v případě regulovaných činností, pro jejichž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, se obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí minimální požadavky stanovené uvedeným předpisem,
- b) v případě dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4 odst. 7 se délkou vzdělávání a přípravy uchazeče rozumí délka vzdělávání a přípravy vyžadovaná v členském státě původu pro vydání dokladu o dosažené kvalifikaci příslušného stupně, jemuž je v tomto státě staven na roveň doklad o dosažené kvalifikaci uchazeče,
- c) při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy podstatný, uznávací orgán přihlédne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje obdobné záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 jako zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti.

(4) Uznávací orgán splnění kompenzačního opatření nepožaduje a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky uvedené v příslušné směrnicí nebo jiném předpisu Evropských společenství, který stanoví soubor požadavků na odbornou kvalifikaci, jež vyrovnávají podstatné rozdíly mezi vzděláváním a přípravou vyžadovanou pro výkon regulované činnosti v různých členských státech (dále jen „společná platforma“)^{4a)}, nebo pokud je rozdíl v délce vzdělávání a přípravy nebo podstatný rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy vyrovnán znalostmi nebo zkušenostmi nabytými v průběhu dosavadního výkonu předmětné činnosti nebo

⁴⁾ Příloha III směrnice 2005/36/ES.

^{4a)} Článek 15 směrnice 2005/36/ES.

potvrzenými na základě jiného dokladu o odborné kvalifikaci uchazeče.

§ 11

Volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou

(1) Uchazeč, jemuž je ukládáno kompenzační opatření podle § 10, je s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 oprávněn zvolit si mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou.

(2) Prováděcí právní předpis může za podmínek uvedených v příslušném předpisu Evropských společenství^{4b)} stanovit regulované činnosti, u kterých je odchylně od odstavce 1 vyloučena volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou, a určit kompenzační opatření, které bude uchazeči v těchto případech za podmínek uvedených v § 10 uloženo; ustanovení zvláštního zákona⁵⁾ tím nejsou dotčena.

Adaptační období a rozdílová zkouška

§ 12

zrušen

§ 13

(1) Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice uchazečem pod dohledem odborně způsobilé fyzické osoby za účelem doplnění znalosti teoretických a praktických oblastí, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti. Součástí adaptačního období může být i další vzdělávání nebo příprava zaměřené na doplnění odborné kvalifikace.

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu adaptačního období, a to

- a) délku adaptačního období,
- b) oblasti podle odstavce 2, jejichž znalost je uchazeč povinen si doplnit v rámci adaptačního období,

c) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Délka adaptačního období nesmí překročit 3 roky. Pokud uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o dosažené kvalifikaci prvního stupně, nesmí délka adaptačního období překročit 2 roky.

(5) Na základě vyjádření odborně způsobilé osoby uvedené v odstavci 1 uznávací orgán vyhodnotí, zda byl splněn účel adaptačního období, po uplynutí doby stanovené podle odstavce 3 písm. a) nebo požádá-li o to uchazeč po uplynutí poloviny této doby a poté po uplynutí každých 6 měsíců. Účel adaptačního období je splněn, pokud uchazeč prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. b). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 14

(1) Rozdílovou zkouškou se rozumí zkouška zaměřená na posouzení schopnosti uchazeče vykonávat regulovanou činnost v České republice. Rozdílová zkouška se koná před uznávacím orgánem, jiným správním úřadem, na vysoké škole nebo jiné vzdělávací instituci příslušného cílového zaměření (dále jen „zkušební zařízení“).

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu rozdílové zkoušky, a to

- a) oblasti podle odstavce 2, které budou předmětem rozdílové zkoušky, a
- b) průběh a způsob hodnocení rozdílové zkoušky.

(4) Rozdílová zkouška má zpravidla písemnou a ústní část. Rozdílová zkouška se skládá zpravidla v českém jazyce. Náklady spojené s provedením rozdílové zkoušky, nejvýše však 5 000 Kč, hradí uchazeč.

(5) Zkušební zařízení vyhodnotí, zda uchazeč v rozdílové zkoušce prospěl či neprospěl. Uchazeč ve zkoušce prospěl, pokud prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. a). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

^{4b)} Článek 14 odst. 2 a 3 směrnice 2005/36/ES.

⁵⁾ Například zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.

§ 15

Prováděcí právní předpis nebo stavovský předpis může stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností, s přihlédnutím k jejich zvláštnostem, způsob určení délky adaptačního období a podmínky výkonu a hodnocení adaptačního období a rozdílové zkoušky, včetně forem, obsahu a rozsahu rozdílové zkoušky.

§ 16

zrušen

Díl 3

Zvláštní způsoby uznávání odborné kvalifikace

§ 17

**Uznávání odborné kvalifikace na základě
jiných dokladů o dosažené kvalifikaci než dokladů
uvedených v § 4**

(1) Je-li uchazeč držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který nesplňuje podmínky uvedené v § 4, zejména je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného ve třetím státě a nejsou-li splněny podmínky podle § 4 odst. 6, uznávací orgán posoudí znalosti a dovednosti potvrzené doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a provede jejich srovnání s obsahem vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice pro výkon regulované činnosti.

(2) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, neprokáže-li, že mezi znalostmi a dovednostmi potvrzenými doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a obsahem vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice pro výkon regulované činnosti, je podstatný rozdíl. V opačném případě požaduje po uchazeči splnění kompenzačního opatření.

(3) Ustanovení § 9 až 11 a § 13 a 14 se při uznávání podle odstavců 1 a 2 použijí obdobně.

§ 18

**Uznávání odborné kvalifikace
pro výkon regulované činnosti
v odvětvích uvedených v příloze
směrnice Evropských společenství
o uznávání odborných kvalifikací**

(1) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče pro výkon regulované činnosti v odvětví uve-

deném v příslušné příloze směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací^{4a)}, pokud uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu

a) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem I přílohy IV směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu, služebním, členském nebo obdobném poměru (dále jen „pracovněprávní vztah“)⁶⁾, nebo
5. po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu; tento bod se nepoužije, jde-li o uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v odvětví označeném jako oddíl ex 855 mezinárodního standardu klasifikace hospodářských činností (kadeřnictví),

⁶⁾ § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

příčemž v případech uvedených v bodech 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

b) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem II přílohy IV směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací

1. po dobu 5 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,
2. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu,
5. po dobu 5 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo
6. po dobu 6 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

příčemž v případech uvedených v bodech 1 a 4

nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

c) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem III přílohy IV směrnice Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací

1. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,
2. po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,
3. po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v pracovněprávním vztahu, nebo
4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

příčemž v případech uvedených v bodech 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22.

(2) Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení podle odstavce 1 se rozumí výkon předmětné činnosti v příslušném odvětví v postavení

- a) osoby pověřené vedením podniku nebo organizační složky podniku,
- b) odpovědného zástupce podnikatele nebo osoby podle písmene a), nebo
- c) vedoucího zaměstnance pověřeného obchodními nebo odbornými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

(3) Nelze-li uznat odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1, použije se ustanovení § 7 až 15 obdobně.

§ 19
zrušen

HLAVA III

UZNÁVÁNÍ JINÉ ZPŮSOBILOSTI

§ 20

(1) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že je uchazeč bezúhonný nebo že nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje. Tímto dokladem je výpis z evidence rejstříku trestů nebo obdobné evidence členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, popřípadě, není-li taková evidence v členském státě původu vedena, čestné prohlášení uchazeče o jeho bezúhonnosti.

(2) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že po dobu stanovenou zvláštním právním předpisem²¹⁾ vůči uchazeči nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs nebo insolvenční návrh nebyl zamítnut pro nedostatek majetku, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby uchazečem nebrání překážka předchozího působení v jakékoli srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje.

(3) Nevydávají-li příslušné orgány členských států doklady podle odstavců 1 a 2, nahrazují se čestným prohlášením, které uchazeč učinil před příslušným orgánem členského státu původu anebo před notářem usazeným v členském státu původu.

(4) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad o zdravotní způsobilosti vyžadovaný členským státem předmětné činnosti zdravotní způsobilost, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(5) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o finanční způsobilosti pro výkon regulované činnosti uchazeče, považuje se za

dostačující doklad vydaný peněžním ústavem v členském státě původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(6) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, považuje se za dostačující potvrzení vydané uchazeči pojišťovnou v členském státě původu, pokud je z tohoto potvrzení zřejmé, že rozsah a podmínky pojištění odpovídají požadavkům zvláštního právního předpisu.

(7) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice, aby uchazeč učinil čestné prohlášení a forma takového prohlášení nemůže být použita státními příslušníky jiného členského státu zejména z důvodu jejich státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo pro rozpor s jejich svědomím, uznávací orgán zajistí uchazeči možnost učinit čestné prohlášení jinou vhodnou formou.

(8) Doklad uvedený v odstavcích 1 až 6 nesmí být v den zahájení řízení o uznání odborné kvalifikace (§ 22 odst. 1) starší než 3 měsíce.

§ 21

Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu regulované činnosti.

HLAVA IV

ŘÍZENÍ O UZNÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 22

Žádost

(1) Uchazeč předkládá žádost o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Uchazeč může žádost předložit i ministerstvu, které ji bez zbytečného odkladu postoupí uznávacímu orgánu. Uchazeč může současně požádat o uznání jiné způsobilosti.

(2) Uchazeč v žádosti uvede

- jméno a příjmení, datum narození, adresu pro doručování písemností,
- regulovanou činnost, kterou hodlá v České republice vykonávat, popřípadě i navrhovaný rozsah oprávnění k jejímu výkonu, a
- zamýšlenou formu výkonu regulované činnosti (jako osoba samostatně výdělečně činná, jako odpovědný zástupce podnikatele nebo v pracovně-právním vztahu).

(3) Uchazeč k žádosti přiloží

- průkaz totožnosti, doklad osvědčující státní pří-

slušnost a případně doklad potvrzující právní postavení uvedené v § 1 odst. 2,

- b) doklad o odborné kvalifikaci,
- c) doklad o jiné způsobilosti podle § 20,
- d) doklad o zaplacení správního poplatku^{6a)}.

(4) Z dokladu o dosažené kvalifikaci musí být zřejmý jeho stupeň, popřípadě jiné náležitosti vyžadované tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem, a musí z něho vyplývat délka a obsah vzdělávání a přípravy, které prokazují.

(5) Dokladem o výkonu předmětné činnosti je doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, pokud je na jeho území předmětná činnost regulovaná činností nebo podléhá dohledu správního orgánu. Pokud v členském státě původu není předmětná činnost regulovaná činností, výkon předmětné činnosti nepodléhá dohledu správního orgánu a příslušný orgán nebo instituce takový doklad nevydává, může být dokladem o výkonu předmětné činnosti i doklad prokazující výkon předmětné samostatné výdělečné činnosti uchazečem, doklad vydaný zaměstnavatelem uchazeče nebo jiný doklad prokazující, že uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu. V případě pochybností je uznávací orgán oprávněn požadovat předložení čestného prohlášení o skutečnostech podle věty druhé. Doklad o výkonu předmětné činnosti obsahuje údaje potřebné pro posouzení žádosti o uznání odborné kvalifikace, zejména údaje o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti.

(6) Doklady uvedené v odstavci 3 písm. a) se předkládají v kopii. Uznávací orgán může požadovat předložení originálu těchto dokladů k nahlédnutí. Doklady uvedené v odstavci 3 písm. b) a c) se předkládají v originále nebo úředně ověřené kopii, není-li možné pravost jejich kopií ověřit prostřednictvím administrativní spolupráce. Doklady se předkládají spolu s překladem do českého jazyka, pokud v něm nebyly vydány. Má-li uznávací orgán pochybnosti o správnosti překladu a nelze-li správnost překladu ověřit prostřednictvím administrativní spolupráce, může uznávací orgán na uchazeči požadovat předložení úředně ověřeného překladu dokladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků⁷⁾.

(7) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu se považuje za veřejnou listinu.

Pravost podpisů nebo otisků razítek na tomto dokladu se neověřuje. Má-li uznávací orgán pochybnost o pravosti předloženého dokladu, požádá příslušný orgán členského státu podle § 30 až 35 o potvrzení jeho pravosti; jedná-li se o doklad vydaný Evropskou školou, požádá o potvrzení pravosti ředitele dané školy. Má-li uznávací orgán pochybnost o příslušnosti orgánu jiného členského státu, požádá příslušný orgán nebo jiný dotčený orgán tohoto členského státu nebo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky o součinnost.

(8) Byl-li doklad o odborné kvalifikaci nebo doklad o jiné způsobilosti vydán příslušným orgánem nebo institucí třetího státu, popřípadě nejsou-li u dokladu o dosažené kvalifikaci splněny podmínky podle § 4 odst. 6, musí být pravost podpisů a otisků razítek na originálu tohoto dokladu a případně skutečnost, že instituce, která doklad vydala, poskytuje vzdělávání a přípravu v souladu s právními předpisy tohoto třetího státu a vydává doklady o odborné kvalifikaci, které jsou v tomto třetím státě uznávány bez nutnosti ověření jejich rovnocennosti, ověřena příslušným zastupitelským úřadem České republiky a ministerstvem zahraničních věcí nebo příslušným orgánem takového třetího státu, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 23

zrušen

§ 24

Rozhodnutí

(1) Uzná-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá o tom rozhodnutí. V rozhodnutí uznávací orgán v závislosti na rozsahu uznané kvalifikace uchazeče kromě obecných náležitostí uvede:

- a) regulovanou činnost, pro niž byla uznána odborná kvalifikace a rozsah oprávnění k jejímu výkonu, a
- b) formu, popřípadě další podmínky výkonu regulované činnosti, pro niž byla uznána odborná kvalifikace.

(2) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, uvede v rozhodnutí podmínky vykonání adaptačního období a rozdílové zkoušky. S výjimkou případů uvedených v § 11 odst. 2 uvede podmínky vykonání adaptačního období, jakož i rozdílové zkoušky. Odborně způsobilým k výkonu regulované činnosti v České re-

^{6a)} Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

publice podle zvláštního právního předpisu se uchazeč stává dnem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle odstavce 6.

(3) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o uznání odborné kvalifikace, nemůže-li být odborná kvalifikace uchazeče uznána.

(4) Je-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti, uznávací orgán současně rozhodne o tom, zda uchazeč splňuje požadavky jiné způsobilosti vyžadované zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti.

(5) Uznávací orgán je povinen vydat rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 bezodkladně, nejpozději však do 60 dnů ode dne doručení žádosti o uznání odborné kvalifikace s předložením všech dokladů uchazeče věcně a místně příslušnému uznávacímu orgánu. Uznávací orgán vrátí uchazeči doklady uvedené v § 22 odst. 3 písm. b) a c) do 15 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

(6) Pokud uchazeč následně doloží splnění kompenzačního opatření uvedeného v rozhodnutí vydaném podle odstavce 2, uznávací orgán o tom bez zbytečného odkladu vydá rozhodnutí. Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně.

§ 25

Uznávání odborné kvalifikace ve společném řízení a v řízení o předběžné otázce

(1) Je-li uznání odborné kvalifikace uchazeče podmínkou pro vznik oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, vede se řízení o uznání odborné kvalifikace jako samostatné řízení, společné řízení nebo jako řízení o předběžné otázce zahajované doručením žádosti uchazeče nebo z podnětu orgánu příslušného rozhodnout o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti.

(2) Uznávací orgán je povinen ve společném řízení rozhodnout bezodkladně, nejpozději však ve lhůtě podle § 24 odst. 5, k níž se připočítává doba až 30 dnů, jde-li o zvláště složitý případ. Rozhoduje-li uznávací orgán ve společném řízení zároveň o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti jiné osoby než uchazeče, vydá o uznání odborné kvalifikace uchazeče vždy samostatné rozhodnutí.

(3) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, postupuje podle § 24 odst. 2. Společné řízení se přeruší a pokračuje se v něm poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření. Nedoloží-li uchazeč splnění kompenzačního opatření do 1 roku ode dne uplynutí

lhůty stanovené usnesením o přerušení společného řízení pro splnění kompenzačního opatření, může být toto řízení zastaveno.

(4) Požaduje-li uznávací orgán v řízení o předběžné otázce před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, postupuje podle § 24 odst. 2. Řízení o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti se přeruší a pokračuje se v něm poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření. Nedoloží-li uchazeč splnění kompenzačního opatření do 1 roku ode dne uplynutí lhůty stanovené pro splnění kompenzačního opatření usnesením o přerušení řízení o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, může být toto řízení zastaveno.

(5) Řízení o předběžné otázce nebo společné řízení podle odstavců 1 až 4 nelze provést

a) pokud oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti vzniká na základě ohlášení nebo oznámení,

b) u činností, které jsou upraveny živnostenským zákonem.

HLAVA V

PRÁVNÍ ÚČINKY UZNÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 26

(1) Uchazeč, jemuž byla podle tohoto zákona uznána odborná kvalifikace, se považuje za osobu odborně způsobilou k výkonu regulované činnosti podle zvláštních právních předpisů. Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti splnění jiných podmínek, než podmínky odborné kvalifikace, případně jiné způsobilosti, nejsou uznáním podle tohoto zákona dotčeny. Stanoví-li zvláštní právní předpis jako podmínku zachování odborné způsobilosti pro výkon regulované činnosti pozdější přezkoušení odborných znalostí nebo jejich další doplnění, není tato povinnost tímto zákonem dotčena.

(2) Uznání odborné kvalifikace nezakládá uchazeči právní nárok na přijetí do pracovního, služebního nebo obdobného poměru.

(3) Ustanovení zvláštních právních předpisů upra-

vujících uznávání zahraničního vzdělávání v České republice⁸⁾ se na uznávání podle tohoto zákona nevztahují; požadavky stanovené zvláštními právními předpisy pro přijetí ke studiu ve vyšší odborné škole⁹⁾ a na vysoké škole¹⁰⁾ nejsou uznáním odborné kvalifikace podle tohoto zákona dotčeny.

§ 27

Používání profesních označení

(1) Jestliže je v České republice regulovaná činnost vykonávána osobami užívajícími při výkonu regulované činnosti zvláštního profesního označení podle zvláštního právního předpisu, má uchazeč, jemuž byla uznána odborná kvalifikace podle § 6 až 18 nebo ověřena odborná kvalifikace podle § 36b odst. 6 písm. b) nebo c), který splňuje požadavky jiné způsobilosti podle § 20 a je k výkonu regulované činnosti v České republice oprávněn v obdobném rozsahu jako osoby užívající při jejím výkonu profesního označení podle zvláštního právního předpisu, právo používat toto profesní označení. Uznávací orgán může v odůvodněných případech přiznat právo používat toto profesní označení i v oznámení podle § 36b odst. 2. Profesní označení se uvádí v českém jazyce.

(2) Uchazeč, který v České republice vykonává regulovanou činnost dočasně nebo příležitostně za podmínek podle § 36a, používá profesní označení členského státu původu v souladu s jeho právními předpisy a v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu původu.

HLAVA VI

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 28

Ministerstvo

(1) Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace je ministerstvo.

(2) Ministerstvo

- a) koordinuje činnost uznávacích orgánů podle tohoto zákona v České republice,
- b) zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů na úrovni Evropských společenství,
- c) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a předpisů Evropských společenství¹⁾, zejména poskytováním informací o systému uznávání odborné kvalifikace, o zvláštních právních a stavovských předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti, o možnostech a podmínkách uznání dokladu o odborné kvalifikaci v České republice, o věcně příslušném uznávacím orgánu a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- d) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace pro osoby, které hodlají žádat o uznání odborné kvalifikace získané v České republice pro výkon regulované činnosti v jiném členském státě, zejména poskytováním informací o informačních místech v jiných členských státech,
- e) vede informační systém pro uznávání odborné kvalifikace, jehož součástí je evidence všech uchazečů, včetně údajů o výsledku řízení o uznání jejich odborné kvalifikace,
- f) koordinuje provádění administrativní spolupráce podle § 30 až 35,
- g) projednává s Komisí Evropských společenství (dále jen „Komise“) výjimky z povinnosti umožnit uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou,
- h) projednává s Komisí změny předpisů Evropských společenství v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- i) připravuje pro Komisi pravidelné zprávy o aplikaci

⁸⁾ Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 7 písm. d) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb.

¹⁰⁾ § 87 písm. m), § 89 a 90 a § 95 odst. 9 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

⁹⁾ § 27a odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 138/1995 Sb.

Zákon č. 564/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 48 a 49 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů v oblasti uznávání odborné kvalifikace,

- j) poskytuje Komisi na její žádost informace o výsledcích administrativní spolupráce v konkrétním případě, ve kterém se rozhoduje o uznání odborné kvalifikace uchazeče,
- k) vydává sdělením ve Věstníku ministerstva seznam regulovaných činností v České republice, členěný podle příslušnosti uznávacích orgánů a podle působnosti směrnic nebo jiných předpisů Evropských společenství v oblasti uznávání odborných kvalifikací, a seznam regulovaných činností, pro jejichž dočasný nebo přechodný výkon v rámci poskytování služeb v České republice zvláštní právní předpis požaduje ověření odborné kvalifikace (§ 36b), a seznamy uvedené v § 3 odst. 1 písm. e) bodě 5, § 4 odst. 3 písm. b), § 6 odst. 3, § 8 odst. 2 a § 18 odst. 1 písm. a) až c) a průběžně tyto seznamy aktualizuje a
- l) shromažďuje informace podstatné pro uplatňování systému uznávání odborné kvalifikace na úrovni Evropských společenství, zejména informace o požadavcích právních předpisů členských států, kterými je na jejich území podmíněn výkon regulované činnosti.

(3) Ministr školství, mládeže a tělovýchovy jmenuje a odvolává národního koordinátora České republiky pro obecný systém uznávání kvalifikací (dále jen „národní koordinátor“), který plní úkoly ministerstva podle odstavce 2.

(4) K zabezpečení plnění úkolů podle odstavce 2 může ministerstvo zřizovat organizační složky státu¹⁵⁾.

§ 29

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem, oprávněným rozhodnout v konkrétní věci o uznání odborné kvalifikace, je ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti regulovaná činnost náleží nebo jehož působnost je regulované činnosti nejbližší. V případě, že uchazeč hodlá vykonávat regulovanou činnost jako podnikatel ve formě živnosti nebo jako odpovědný zástupce držitele živnostenského oprávnění, je uznávacím orgánem Ministerstvo průmyslu a obchodu. V případě, že o oprávnění vykonávat regulovanou činnost rozho-

duje podle zvláštního právního předpisu profesní komora, je uznávacím orgánem tato komora.

(2) Uznávací orgán

- a) přijímá žádosti o uznání odborné kvalifikace (§ 22) a rozhoduje o nich,
- b) vede evidenci uchazečů, včetně údajů o stavu řízení o uznání jejich odborné kvalifikace, a poskytuje tyto informace ministerstvu prostřednictvím informačního systému pro uznávání odborné kvalifikace [§ 28 odst. 2 písm. e)]; to neplatí v případě, kdy zvláštní zákon poskytnutí informace neumožňuje,
- c) spolupracuje s ministerstvem při plnění úkolů podle § 28 odst. 2 písm. c) až l),
- d) informuje uchazeče o možnostech a podmínkách uznání dokladu o jejich odborné kvalifikaci v České republice, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- e) v rámci své působnosti vydává prováděcí právní předpisy nebo stavovské předpisy, které pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností, s přihlédnutím k jejich zvláštnostem, stanoví další podrobnosti týkající se podmínek výkonu adaptačního období a rozdílové zkoušky a jejich hodnocení,
- f) projednává s národním koordinátorem návrhy právních předpisů nebo stavovských předpisů v působnosti uznávacího orgánu, týkající se regulovaných činností, zejména v otázkách uznávání odborné kvalifikace,
- g) je oprávněn poskytovat stanoviska k návrhům studijních programů^{15a)} nebo vzdělávacích programů pro vyšší odborné vzdělávání^{15b)} zaměřených na přípravu k výkonu regulovaného povolání před jejich posouzením Akreditační komisí nebo Akreditační komisí pro vyšší odborné vzdělávání podle zvláštního právního předpisu a
- h) plní další úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

(3) Ostatní správní úřady, vysoké školy a další vzdělávací instituce České republiky spolupracují na žádost uznávacího orgánu v řízení o uznání odborné kvalifikace. Za tímto účelem zejména podávají uznáva-

¹⁵⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

^{15a)} § 78 až 81 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{15b)} § 6 a § 104 až 107 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

címu orgánu vysvětlení, poskytují mu svá odborná stanoviska a spolupracují při pořádání rozdílové zkoušky.

§ 29a

Osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti

(1) Fyzickým osobám, které jsou oprávněny vykonávat regulovanou činnost v České republice a tuto činnost hodlají vykonávat v jiném členském státě, uznávací orgán na základě jejich žádosti vydává osvědčení

- a) o tom, zda je předmětná činnost na území České republiky regulována a zda je v České republice vykonávána pod profesním označením, o rozsahu oprávnění k výkonu regulované činnosti na území České republiky, o obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaném v České republice [§ 10 odst. 3 písm. a)] a délce tohoto vzdělávání a přípravy, popřípadě o tom, zda jde o regulované vzdělávání,
- b) o tom, zda je fyzická osoba pro výkon regulované činnosti na území České republiky odborně kvalifikována [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1], o rozsahu jejího oprávnění k výkonu regulované činnosti, o tom, zda je oprávněna při výkonu regulované činnosti užívat profesní označení, popřípadě o tom, zda vzdělávání a příprava, kterou absolvovala, je regulovaným vzděláváním nebo splňuje minimální požadavky na vzdělávání a přípravu stanovené příslušnou směrnicí Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací,
- c) o délce a formě výkonu regulované činnosti fyzickou osobou, době jejího zahájení a ukončení, o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, o tom, že její výkon není uchazeči zakázán ani pozastaven, popřípadě o tom, zda fyzická osoba regulovanou činnost vykonávala ve vedoucím postavení,
- d) o tom, zda byl doklad o dosažení kvalifikaci fyzické osoby uznán nebo potvrzen v České republice jako rovnocenný s dokladem vydávaným v České republice nebo zda jsou tomuto dokladu v České republice přiznávány rovnocenné účinky jako dokladu o dosažení kvalifikaci, který se vyžaduje pro výkon regulované činnosti na území České republiky,
- e) o tom, zda k datu vydání osvědčení fyzická osoba splňuje požadavek jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu, nebo údaj o tom, že se pro výkon regulované

činnosti v České republice podmínka jiné způsobilosti nevyžaduje.

(2) Fyzickým osobám, které jsou oprávněny v České republice vykonávat předmětnou činnost, není-li tato činnost v České republice regulována, a tuto činnost hodlají vykonávat v jiném členském státě, na základě jejich žádosti vydává

- a) ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti předmětná činnost náleží nebo jehož působnost je předmětné činnosti nejbližší, osvědčení
 1. o délce a formě výkonu předmětné činnosti fyzickou osobou na území České republiky, době jejího zahájení a ukončení, o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, popřípadě o tom, zda fyzická osoba předmětnou činnost vykonávala ve vedoucím postavení,
 2. o tom, zda fyzická osoba absolvovala vzdělávání a přípravu, které ji odborně připravily pro výkon předmětné činnosti na území České republiky [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], popřípadě o tom, zda vzdělávání a příprava, kterou absolvovala, je regulovaným vzděláváním,
 3. o tom, zda k datu vydání osvědčení fyzická osoba splňuje požadavek jiné způsobilosti pro výkon předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu, nebo údaj o tom, že se pro výkon předmětné činnosti v České republice podmínka jiné způsobilosti nevyžaduje,
- b) ministerstvo, popřípadě Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra, nebo příslušná vysoká škola nebo jiná vzdělávací instituce České republiky, popřípadě krajský úřad^{15c)}, osvědčení:
 1. o délce, typu studijního nebo vzdělávacího programu absolvovaného fyzickou osobou, o době zahájení a ukončení studia fyzické osoby v programu a o činnostech, pro jejichž výkon je odborně připravena [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2]^{15d)},
 2. o tom, že doklad o dosažení kvalifikaci fyzické osoby, byl-li vydán příslušným orgánem nebo institucí třetího státu nebo Evropskou školou nebo potvrzuje-li vzdělávání a přípravu získanou z větší části mimo členské státy, byl uznán nebo potvrzen v České republice jako rovnocenný dokladu o vzdělání vydávanému příslušným orgánem nebo institucí České republiky.

(3) Osvědčení podle odstavců 1 a 2 obsahují tyto náležitosti:

^{15c)} § 108 zákona č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{15d)} Například § 55 a 57 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 552/2005 Sb.

- a) označení orgánu nebo instituce, která osvědčení vydává,
- b) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a státní příslušnost žadatele,
- c) skutečnosti podle odstavce 1 nebo 2, v úplném nebo částečném rozsahu podle žádosti oprávněné osoby a
- d) datum vydání osvědčení.

(4) Osvědčení se vydává na základě žádosti podané spolu s listinami, jimiž se dokládají osvědčované skutečnosti. V případě vydávání osvědčení o tom, že vůči žadateli nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs a toto prohlášení nebylo zamítnuto proto, že jeho majetek nepostačoval k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo že výkon funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby žadatelem nebrání překážka předchozího působení v jakémkoliv srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku²⁾, osvědčení o době a formě výkonu předmětné činnosti v České republice žadatelem, o době jejího zahájení a ukončení a o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, není-li tato činnost v České republice regulována, a osvědčení o tom, zda žadatel vykonával předmětnou činnost ve vedoucím postavení, je možno důkaz listinou nahradit čestným prohlášením žadatele učiněným před uznávacím orgánem nebo ústředním správním úřadem, do jehož působnosti předmětná činnost náleží nebo jehož působnost je předmětné činnosti nejbližší. Vysoká škola může vydávání osvědčení podle odstavce 2 písm. b) bodu 1 nahradit vydáváním dodatku k diplomu podle zákona o vysokých školách, pokud v dodatku uvede i náležitosti podle odstavce 2 písm. b) bodu 1 a odstavce 3.

HLAVA VII

ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCE S ORGÁNY ČLENSKÝCH STÁTŮ

§ 30

(1) Orgány, pověřené výkonem správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace, poskytují, požadují nebo přijímají informace ve spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států. Administrativní spolupráce se provádí za účelem sdělení, zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24 nebo v zájmu koordinace společného postupu členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace.

(2) Administrativní spolupráce se provádí v sou-

ladu s ustanoveními této hlavy a zvláštních právních předpisů, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo právní předpis Evropských společenství nestanoví jinak.

(3) Předmětem administrativní spolupráce jsou informace:

- a) o společném postupu příslušných orgánů členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace,
- b) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, o rozsahu oprávnění k výkonu regulované činnosti, o tom, jaké jsou požadavky členského státu původu na odbornou kvalifikaci pro výkon regulované činnosti a zda je uchazeč pro její výkon odborně kvalifikován, a není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, které odborné činnosti jsou zpravidla součástí jejího výkonu a zda uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravily pro výkon předmětné činnosti,
- c) o tom, zda jsou vzdělávání a příprava uchazeče regulovaným vzděláváním, popřípadě zda je vzdělávání a příprava uchazeče regulovaným vzděláváním uvedeným v příslušné příloze směrnice nebo jiného předpisu Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací,
- d) o délce, formě a obsahu vzdělávání a přípravy uchazeče, o době jejího zahájení a ukončení, popřípadě zda splňuje minimální požadavky na vzdělávání a přípravu stanovené příslušnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací,
- e) o délce a formě výkonu předmětné činnosti na území členského státu původu, době jejího zahájení a ukončení a o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu,
- f) o tom, jaké jsou požadavky na jinou způsobilost pro výkon předmětné činnosti v členském státě a zda je uchazeč splňuje,
- g) o tom, zda je poskytovatel služby usazen v členském státě původu a zda splnil všechny podmínky stanovené právními předpisy tohoto členského státu pro výkon předmětné činnosti,
- h) o trestní, správní či disciplinární odpovědnosti související s výkonem předmětné činnosti a odpovídajícím postihu poskytovatele služby a o stížnostech příjemce služby podaných vůči tomuto poskytovateli,
- i) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu vykonávána pod profesním označením

- a zda je uchazeč toto profesní označení oprávněn užívat,
- j) spočívající v ověření pravosti dokladu o odborné kvalifikaci nebo jiné způsobilosti,
- k) o tom, zda orgán členského státu původu, který vydal doklad o odborné kvalifikaci nebo jiné způsobilosti, je příslušným orgánem v souladu s právními předpisy členského státu původu,
- l) o tom, zda byl doklad o dosažené kvalifikaci vydán institucí členského státu [§ 3 odst. 1 písm. f)],
- m) o tom, zda doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který potvrzuje absolvování vzdělávání a přípravy v jiném státě, je v členském státu původu uznán jako rovnocenný dokladu o dosažené kvalifikaci, který uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti nebo, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, který potvrzuje vzdělávání a přípravu, jež uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti,
- n) o dalších skutečnostech rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24.

§ 31

Orgány příslušné pro provádění administrativní spolupráce

Příslušným orgánem v České republice k provádění administrativní spolupráce je ministerstvo, národní koordinátor nebo uznávací orgán (dále jen „příslušný orgán České republiky“). Při provádění administrativní spolupráce příslušný orgán České republiky komunikuje s příslušnými orgány jiného členského státu, zpravidla s národním koordinátorem členského státu nebo orgánem členského státu, v jehož působnosti je předmětná činnost regulována nebo který vykonává dohled nad výkonem předmětné činnosti (dále jen „příslušný orgán jiného členského státu“).

§ 32

Požadování informací

(1) Příslušný orgán České republiky může od příslušného orgánu jiného členského státu požadovat informace v případě potřeby zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24, pokud vyčerpал vlastní obvyklé zdroje informací, které mohl v daném případě využít.

(2) Příslušný orgán České republiky podá písemnou žádost příslušnému orgánu jiného členského státu. Žádost musí obsahovat kromě náležitostí stanovených právními předpisy tohoto členského státu rovněž údaj o požadované informaci a údaje o předmětu řízení

o uznání odborné kvalifikace a identifikační údaje uchazeče, v míře nezbytné ke splnění účelu.

(3) Příslušný orgán České republiky může ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu jinou formu požadování informací.

(4) Pokud příslušný orgán jiného členského státu neposkytne požadovanou informaci včas tak, aby bylo možno vydat rozhodnutí o uznání kvalifikace ve lhůtě stanovené podle § 24 odst. 5, uznávací orgán rozhodne na základě shromážděných důkazních prostředků.

(5) Získané informace může příslušný orgán České republiky předat dalšímu členskému státu jen se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který informace poskytl.

§ 33

Poskytování informací

(1) Příslušný orgán České republiky na požádání příslušného orgánu jiného členského státu provede nezbytná šetření a poskytne požadované informace bez zbytečného odkladu. Pokud není možno informaci poskytnout do 30 dnů, vyrozumí se o tom příslušný orgán jiného členského státu.

(2) Zjistit nebo poskytnout informace příslušnému orgánu jiného členského státu lze jen v rozsahu, který umožňují právní předpisy České republiky.

(3) Příslušný orgán České republiky může odmítnout poskytnutí informací příslušnému orgánu jiného členského státu, pokud

- a) zvláštní zákon obsahuje přísnější podmínky povinnosti zachovávat mlčenlivost než ty, které jsou v právní úpravě žádajícího členského státu, a pokud tento stát těmito přísnějšími podmínkami nevyhoví,
- b) poskytnutí informací by vedlo k porušení povinnosti mlčenlivosti uložené zvláštním právním předpisem nebo se jedná o informace, jejichž vyjádření by bylo v rozporu se zájmem bezpečnosti státu nebo s veřejným pořádkem,
- c) příslušný orgán žádajícího členského státu nevyčerpал své obvyklé zdroje informací, které mohly být vzhledem k okolnostem využity k získání požadovaných informací, nebo
- d) žádající členský stát není schopen z praktických nebo právních důvodů poskytnout obdobné informace.

(4) Vyskytnou-li se při zjišťování a poskytování požadovaných informací překážky podle odstavce 2 nebo 3, vyrozumí příslušný orgán České republiky o této situaci s uvedením důvodů neprodleně příslušný orgán jiného členského státu.

§ 34

Vzájemné poskytování informací

Příslušný orgán České republiky může pro skupiny jednotlivých případů ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu druh a rozsah informací, které bude při zachování vzájemnosti poskytovat nebo přijímat, včetně způsobu a lhůt předávání těchto informací. Ustanovení § 32 odst. 4 a 5 a § 33 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

§ 35

Ochrana informací a osobních údajů

Na informace poskytované v rámci administrativní spolupráce se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem. Ochrana osobních údajů se řídí zvláštním právním předpisem¹⁶⁾. Identifikační údaje uchazeče lze poskytovat a požadovat pouze v míře nezbytné ke splnění účelu administrativní spolupráce.

§ 36

zrušen

HLAVA VIII**DOČASNÝ NEBO PŘÍLEŽITOSTNÝ VÝKON
REGULOVANÉ ČINNOSTI NA ÚZEMÍ
ČESKÉ REPUBLIKY V RÁMCÍ SVOBODY
POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB**

§ 36a

Oznámení

(1) Uchazeč, který je státním příslušníkem členského státu nebo který byl vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státě Evropské unie a v souladu s právními předpisy členského státu původu vykonává předmětnou činnost, která je v České republice regulovanou činností, je oprávněn tuto činnost vykonávat dočasně nebo příležitostně i na území České republiky, aniž splní požadavek zápisu, registrace, povolení, autorizace nebo členství v profesní komoře podle zvláštního právního předpisu a aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle § 6 až 18 a uznání jiné způsobilosti podle § 20, pokud splní podmínky podle odstavců 2 až 4 a 6 a, stanoví-li tak zvláštní zákon, podmínky podle § 36b. Zda je regulovaná činnost vykonávána dočasně nebo příležitostně, se posuzuje, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a ne-

přetržitost výkonu činnosti na území České republiky¹⁷⁾.

(2) Není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, je uchazeč povinen doložit, že v členském státě původu vykonával předmětnou činnost po dobu nejméně 2 let během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

(3) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, je uchazeč povinen doložit, že je pojištěn v rozsahu a za podmínek vyžadovaných zvláštním právním předpisem.

(4) Uchazeč je povinen před tím, než začne vykonávat regulovanou činnost na území České republiky, písemně oznámit poskytování služeb na území České republiky uznávacímu orgánu. K oznámení se přikládá:

- a) průkaz totožnosti, doklad osvědčující státní příslušnost uchazeče a případně doklad potvrzující právní postavení uvedené v § 1 odst. 2,
- b) doklad potvrzující, že je uchazeč usazen v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává předmětnou činnost a že mu oprávnění k výkonu předmětné činnosti v členském státě původu nebylo odejmuto ani dočasně pozastaveno,
- c) doklad o odborné kvalifikaci,
- d) doklad podle odstavce 2, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována,
- e) doklad podle odstavce 3, vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti.

Uznávací orgán vede údaje o uchazeči a jím oznámených skutečnostech v samostatné evidenci. Na žádost lze z této evidence vydat úřední opis, výpis nebo potvrzení o určitém zápisu, popřípadě potvrzení o tom, že v evidenci určitý zápis není, pokud žadatel osvědčí právní zájem. Ustanovení § 22 odst. 4 až 8 se použijí obdobně.

(5) Nesplňuje-li oznámení nebo doklady k němu přiložené náležitosti podle správního řádu nebo odstavce 4, pomůže uznávací orgán uchazeči nedostatky

¹⁶⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Článek 50 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství.

odstranit na místě nebo jej bezodkladně vyzve k jejich odstranění. Zároveň jej upozorní, že do doby odstranění nedostatků, popřípadě do doby uvedené v § 36b odst. 6, stanoví-li zvláštní zákon podmínku ověření odborné kvalifikace, není oprávněn na území České republiky regulovanou činnost vykonávat.

(6) Uchazeč je povinen bezodkladně informovat uznávací orgán o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo dokladech k oznámení příložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění vykonávat dočasně nebo příležitostně regulovanou činnost na území České republiky. Hodlá-li uchazeč dočasně nebo příležitostně vykonávat regulovanou činnost na území České republiky po uplynutí 12 měsíců ode dne podání úplného oznámení, je povinen podat toto oznámení opětovně. Při opětovném podání oznámení je uchazeč povinen předložit doklady uvedené v odstavci 4 písm. b) až e) pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech k tomuto oznámení přiložených.

§ 36b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, je uznávací orgán oprávněn po obdržení oznámení před zahájením výkonu dočasné nebo příležitostně regulované činnosti na území České republiky, jejíž výkon může vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, ověřit odbornou kvalifikaci uchazeče. To neplatí v případě uchazeče, který příslušnou regulovanou činnost na území České republiky jako usazená nebo hostující osoba vykonává nebo vykonával a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon této činnosti.

(2) Nepřistoupí-li uznávací orgán v odůvodněném případě, zejména je-li uchazeč osobou v oboru uznávanou nebo bude-li regulovaná činnost vykonávána v rozsahu, ve kterém je ohrožení života, zdraví nebo bezpečnosti osob zanedbatelné, k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 3, bezodkladně o tom uchazeči doručí oznámení.

(3) Ověřuje-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá a doručí uchazeči do 30 dnů od obdržení úplného oznámení, které obsahuje veškeré požadované doklady, po případném odstranění nedostatků (§ 36a odst. 5), rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace. Ve zvlášť složitých případech oznámí uznávací orgán uchazeči prodloužení lhůty pro vydání a doručení rozhodnutí nejdéle o dalších 30 dnů. Uznávací orgán bezodkladně vydá a doručí uchazeči rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace s výrokem, že nebyl zjištěn podstatný rozdíl mezi jeho odbornou kvalifikací

a odbornou kvalifikací, která je vyžadována v České republice, pokud

- a) uchazeč hodlá na území České republiky vykonávat regulovanou činnost, pro jejíž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropských společenství o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky stanovené uvedeným předpisem, nebo
- b) uchazečova odborná kvalifikace splňuje podmínky společné platformy pro výkon příslušné regulované činnosti.

(4) Byl-li mezi odbornou kvalifikací uchazeče a odbornou způsobilostí vyžadovanou v České republice zjištěn podstatný rozdíl v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl při výkonu regulované činnosti uchazečem vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, uznávací orgán

- a) rozhodnutím uchazeči oznámí, že není oprávněn k výkonu regulované činnosti na území České republiky, a
- b) v rozhodnutí podle odstavce 3 uchazeči umožní, aby prokázal znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických a praktických oblastí se prokazuje rozdílovou zkouškou nebo jiným vhodným opatřením. Uloží-li uznávací orgán uchazeči, aby prokázal znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní uchazeči, aby tuto znalost prokázal ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3. Uloží-li uznávací orgán uchazeči, aby vykonal rozdílovou zkoušku, zajistí provedení této zkoušky ve lhůtě podle předchozí věty.

(5) Uznávací orgán ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky nebo splnění jiného vhodného opatření uchazečem tuto zkoušku nebo toto opatření vyhodnotí a na základě výsledku vyhodnocení vydá rozhodnutí.

(6) Právo dočasného nebo příležitostného výkonu regulované činnosti podléhající ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1 na území České republiky uchazeči vzniká dnem

- a) oznámení uznávacího orgánu podle odstavce 2 o upuštění od ověření odborné kvalifikace,
- b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací uchazeče a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl při výkonu regulované činnosti na území České

republiky vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,

- c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky nebo splnění jiného vhodného opatření podle odstavce 4 písm. b), nebo
- d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3 nebo 5, pokud uznávací orgán nepostupuje v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče.

(7) Náklady řízení o ověření odborné kvalifikace spojené s vykonáním rozdílové zkoušky hradí uchazeč. Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu regulované činnosti na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 odst. 1 a 6.

HLAVA IX

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 37

Posouzení odborné kvalifikace veřejnoprávním zaměstnavatelem

(1) Vyžaduje-li se v České republice doklad o dosažené kvalifikaci pro výkon regulované činnosti v pracovněprávním vztahu [§ 18 odst. 1 písm. a) bod 4] a jde o případný výkon regulované činnosti na základě pracovněprávního vztahu se zaměstnavatelem, kterým je

- a) Česká republika¹⁸⁾,
- b) státní příspěvková organizace,
- c) územní samosprávný celek,
- d) příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
- e) jiná právnická osoba, pokud
 1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem^{17b)} nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu,

(dále jen „veřejnoprávní zaměstnavatel“), posoudí odbornou kvalifikaci a jinou způsobilost příslušný orgán, který za zaměstnavatele jedná, v rámci přijímání do

pracovněprávního vztahu nebo v rámci výběrového řízení na obsazení funkce.

(2) O tom, zda uchazeč splňuje podmínku odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro přijetí do pracovněprávního vztahu nebo pro zařazení do výběrového řízení na obsazení funkce, nebo o tom, zda po něm bude veřejnoprávní zaměstnavatel jako podmínku přijetí do pracovněprávního vztahu nebo zařazení do výběrového řízení požadovat splnění kompenzačního opatření, jej veřejnoprávní zaměstnavatel vyrozumí nejpozději do 90 dnů ode dne přijetí dokladů podle § 22 odst. 3 písm. b) a c), nezbytných k posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazeče.

(3) Na posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti podle odstavců 1 a 2 se nepoužijí ustanovení § 3 odst. 1 písm. i), § 22 odst. 1 až 3, § 22 odst. 7 a 8, § 24 a 25, § 29 odst. 1 a 2, § 29a, § 30 až 35 a § 36a a 36b. Ustanovení § 13 odst. 3 a § 14 odst. 3 se použijí přiměřeně. Administrativní spolupráci provádí veřejnoprávní zaměstnavatel zejména prostřednictvím ministerstva. Náklady řízení o posouzení odborné kvalifikace, spojené s vykonáním rozdílové zkoušky, hradí uchazeč.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí na uznávání odborné kvalifikace pro výkon zdravotnických povolání a pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče¹⁹⁾.

§ 38

Zmocnění

(1) Uznávací orgán může stanovit po projednání s národním koordinátorem vyhláškou nebo stavovským předpisem seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 10 odst. 3 písm. a)], pokud tento obsah vzdělávání a přípravy není zřejmý ze zvláštního právního předpisu.

(2) Uznávací orgán může vyhláškou nebo stavovským předpisem stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností další podrobnosti týkající se podmínek výkonu adaptačního období a rozdílové zkoušky a jejich hodnocení.

(3) Vláda může k provedení tohoto zákona nařízením stanovit regulované činnosti, u kterých je vylou-

¹⁸⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

^{17b)} Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

čena volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou, a určit kompenzační opatření, které bude uchazeči v těchto případech uloženo.

(4) Ministerstvo může stanovit vzor osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti (§ 29a).

HLAVA X PŘESTUPKY

§ 38a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) úmyslně užije profesní označení nebo označení odbornosti v rozporu s tímto nebo zvláštním zákonem, nebo
- b) v rozporu s podmínkami stanovenými tímto nebo zvláštním zákonem provozuje dočasně nebo příležitostně výdělečnou činnost, která je regulovanou činností.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit též zákaz činnosti na dobu do 1 roku.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

Přílohy č. 1 až 4
zrušeny

§ 39 až 46

Těmito ustanoveními byly novelizovány jiné zákony.

§ 47

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu

smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 28 odst. 1, § 28 odst. 2 písm. a), c), d) a j), § 28 odst. 4, § 38, 39 a části čtvrté, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

* * *

1. Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2004).

2. Zákon č. 588/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění zákona č. 96/2004 Sb., nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (29. listopadu 2004).

3. Zákon č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), nabyl účinnosti dnem 1. března 2006.

4. Zákon č. 161/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (27. dubna 2006).

5. Zákon č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2008).

Předseda vlády:

Ing. Topolánek v. r.

332**PŘEDSEDA VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 29/2000 Sb., zákonem č. 154/2000 Sb., zákonem č. 102/2001 Sb., zákonem č. 76/2002 Sb., zákonem č. 120/2002 Sb., zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 131/2003 Sb., zákonem č. 316/2004 Sb., zákonem č. 444/2005 Sb., zákonem č. 48/2006 Sb., zákonem č. 186/2006 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb. a zákonem č. 182/2008 Sb.

ZÁKON
o veterinární péči

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
VETERINÁRNÍ PÉČE**HLAVA I**
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ**§ 1****Předmět úpravy**

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a v návaznosti na přímo

¹⁾ Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství.

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 93/60/EHS ze dne 30. června 1993, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz a kterou se její oblast působnosti rozšiřuje na čerstvé sperma skotu.

Směrnice Rady 2003/43/ES ze dne 26. května 2003, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/52/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se mění směrnice 89/556/EHS o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů.

Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/67/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se mění směrnice 89/662/EHS o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS.

Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 92/36/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se mění, pokud jde o mor koní, směrnice 90/426/EHS o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS, a zrušuje směrnice 72/462/EHS.

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/120/ES ze dne 22. prosince 1993, kterou se mění směrnice Rady 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 1999/90/ES ze dne 15. listopadu 1999, kterou se mění směrnice 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů.

Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/10/ES ze dne 22. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/68/EHS, pokud jde o klusavku.

Směrnice Rady 2003/50/ES ze dne 11. června 2003, kterou se mění směrnice 91/68/EHS, pokud jde o zpřísnění kontrolních opatření pro pohyb ovcí a koz.

Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 96/90/ES ze dne 17. prosince 1996, kterou se mění směrnice 92/118/EHS o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se mění směrnice 71/118/EHS, 72/462/EHS, 85/73/EHS, 91/67/EHS, 91/492/EHS, 91/493/EHS, 92/45/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o veterinární kontrolu produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat.

Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/74/ES ze dne 22. září 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/22/ES o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.

Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS.

Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

použitelné předpisy Evropských společenství (dále jen „předpisy Evropských společenství“)^{1a)} stanoví požadavky veterinární péče (dále jen „veterinární požadavky“) na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření onemocnění přenosných přímo nebo nepřímo mezi zvířaty vnímavých druhů (dále jen „nákaza“) a jiných onemocnění

zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,

- b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,
- c) ochranu území České republiky před zavlečením nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,
- d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,
- e) veterinární asanaci,
- f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto záko-

Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS.

^{1a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003 ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 282/2004 ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 599/2004 ze dne 30. března 2004 o přijetí harmonizovaného vzoru osvědčení a inspekční zprávy pro obchod se zvířaty a produkty živočišného původu uvnitř Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 745/2004 ze dne 16. dubna 2004, kterým se stanoví opatření týkající se dovozu produktů živočišného původu pro osobní spotřebu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

nem, zvláštními právními předpisy^{1b)} a předpisy Evropských společenství²⁾ (státní veterinární dozor).

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,
- b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen „vnímavá zvířata“), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kozešínová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a jiní vodní živočichové a včely,
- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- e) svodem zvířat soustředění zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, výkonnostní zkoušky a chovatelské soutěže,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,

- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky nebo postmortální změny vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze na základě získaných epizootologických nebo jiných informací mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen „podezřelá zvířata“), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,
- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní

^{1b)} Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Komise (ES) č. 745/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,

- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾ a předpisy Evropských společenství^{3a)},
- p) krmivové produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivovými krmivy, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁴⁾ a předpisy Evropských společenství^{4a)},
- s) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nákaz zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,
- t) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které

nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organizmu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,

- u) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropských společenství^{5a)},
- v) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- x) utracením usmrcení zvířete bez vykrvení, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- y) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,
- z) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,
- aa) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej

³⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

⁴⁾ Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

⁵⁾ Například zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{5a)} Vyhláška č. 273/2000 Sb., kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.

⁶⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,
- bb) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen „třetí země“), jež jsou v členských státech ve volném oběhu,
- cc) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- dd) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,
- ee) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- ff) registrací zapsání do seznamu,
- gg) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy; za úředního veterinárního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,
- hh) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
- ii) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností,
- jj) ošetřujícím veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost v hospodářství nebo v chovu zvířat, který se seznámil se zdravotním stavem zvířat chovaných nebo držených v tomto hospodářství nebo v tomto chovu.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma,

vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemenivo včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře⁷⁾.

(4) Kde se v předpisech Evropských společenství mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj^{7a)}.

(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropských společenství^{7b)}.

(6) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropských společenství pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

(7) Pokud se v tomto zákoně mluví v souvislosti s volným pohybem osob nebo s uznáváním odborné způsobilosti o členském státě, rozumí se tím také jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarská konfederace.

HLAVA II

ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1

Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

- a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fyziologické funkce a zdravotní stav, a předcházet poškození jejich zdraví,
- b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,
- c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem

⁷⁾ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

^{7b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

nebo na jeho základě k zdolávání těchto nákaz nebo jiných onemocnění zvířat^{7c)},

- d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,
- e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen podle jeho pokynů,
- f) zajistit, aby byli psi, jakož i lišky a jezevci drženi v zajetí, ve stáří od 3 do 6 měsíců platně očkovaní^{7d)} proti vzteklině a poté během doby účinnosti předchozí použité očkovací látky přeočkováni, uchovávat doklad o očkování po dobu platnosti očkování a na požádání jej předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- g) zajistit, aby byli psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, označeni stanoveným způsobem a provázeni dokladem, který obsahuje údaje umožňující zjištění totožnosti zvířete a kontrolu jeho stavu (dále jen „pas“)^{7e)}, vydaným veterinárním lékařem schváleným pro tuto činnost; evidenci těchto pasů vede Komora veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“). Schválení soukromého veterinárního lékaře může být pozastaveno nebo odejmuto, jestliže tento lékař vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství^{7f)}. Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a fretek v zájmovém chovu, přidělování identifikačních prostředků a stanoví náležitosti, způsob vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence, údaje, které musí pas obsahovat, a jeho vzor,
- h) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které poranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kon-

taktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou,

- i) dodržovat povinnosti plynoucí z předpisů Evropských společenství^{7g)}.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a plemenářským zákonem⁸⁾.

(3) Chovatel, který hodlá použít zvířata k pokusům⁹⁾, je povinen požádat krajskou veterinární správu nebo Městskou veterinární správu v Praze (dále jen „krajská veterinární správa“) o stanovení podmínek veterinární péče (dále jen „veterinární podmínky“) k jejich provádění.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

- a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví a dědičnosti zdraví, a to v rozsahu a lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“) podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3,
- b) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinsekcí a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, náradí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo

^{7c)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

^{7d)} Rozhodnutí Komise 2005/91/ES ze dne 2. února 2005, kterým se stanoví doba, po níž je očkování proti vzteklině považováno za platné.

^{7e)} Čl. 4 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003.

^{7f)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003.

^{7g)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

⁸⁾ Zákon č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 15 zákona č. 246/1992 Sb.

- zvláštních právních předpisů^{9a)}, dodržovat návod k jejich použití a zacházet s vedlejšími živočišnými produkty způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)},
- c) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,
- d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,
- e) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče³⁾, veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen „plán sledování některých látek a jejich reziduí“), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
- f) nepodávat zvířatům látky a přípravky, jejichž používání u hospodářských zvířat nebo u zvířat, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, není povoleno (§ 19 odst. 1 a 3)^{9c)},
- g) předkládat na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy stanovené zvláštním právním předpisem^{9d)} a umožnit přístup k těmto záznamům také soukromému veterinárnímu lékaři, který vydává potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen „zdravotní potvrzení“),
- h) v případě, že chová zvířata ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejmeně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvířete.
- (2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen
- a) oznámit krajské veterinární správě nejmeně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti, jakož i informovat krajskou veterinární správu bez zbytečného odkladu o změnách, k nimž má dojít ve způsobu ustájení nebo v druzích chovaných zvířat,
- b) uvádět na trh pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejmeně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,
- c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů,
- d) zpracovat a aktualizovat podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plán pro případ výskytu nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“), a v souladu s celostátním programem tlumení jedné nebo více nákaz, nemocí přenosných ze

^{9a)} Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{9b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

Čl. 8 a příloha V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

^{9c)} Vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. 232/2005 Sb.

^{9d)} § 22 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

¹¹⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.

zvířat na člověka a původců těchto nákaz a nemocí (dále jen „program ozdravování zvířat“) vlastní ozdravovací program, předložit jej ke schválení krajské veterinární správě a postupovat podle tohoto programu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a na jejich uvádění na trh,
- b) které látky a přípravky nelze uvádět do oběhu a podávat zvířatům, které látky a přípravky nelze podávat zvířatům určitých druhů a které látky a přípravky lze podávat zvířatům určitých druhů jen za určitých podmínek a tyto podmínky,
- c) postup při zpracovávání pohotovostních plánů a ozdravovacích programů chovatelů, hlediska, podle nichž se tyto plány a programy zpracovávají, a co mají obsahovat,
- d) ve kterých případech a za jakých podmínek mohou orgány veterinární správy povolit v mezích stanovených právními akty Evropských společenství zmírnění veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu.

§ 5a

(1) Jde-li o chov živočichů pocházejících z akvakultury pro účely podnikání, je chovatel povinen dále

- a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu nebo jiného zařízení, v němž jsou tyto živočichové chováni nebo drženi (dále jen „zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury“), oznámit krajské veterinární správě datum zahájení chovatelské činnosti, provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci, a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů uvedených v žádosti. V žádosti uvede

- 1. vedle údajů stanovených pro podání správním řádem číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- 2. druhy chovaných živočichů pocházejících z akvakultury, způsoby jejich chovu, zdroje vody a místa jejího vypouštění,

- b) vést záznamy o přemísťování živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných do hospodářství nebo z hospodářství, a to způsobem, který umožní zjistit místo původu a místo určení přemísťovaných živočichů, o úhynech živočichů pocházejících z akvakultury v každé epizootologické jednotce a uchovávat protokoly o kontrolním

zjištění pořízené z provedených úředních kontrol, a to po dobu nejméně 2 let od jejich převzetí.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje, popřípadě jen registruje zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, jestliže toto zařízení odpovídá svou polohou, uspořádáním, materiálním a personálním vybavením veterinárním požadavkům kladeným na taková zařízení a jejich provoz a jeho činnost nepředstavuje nepřijatelné riziko šíření nákaz do hospodářství nebo do chovných oblastí měkkýšů, anebo šíření nákaz v populaci živočichů pocházejících z akvakultury volně žijících v blízkosti hospodářství nebo chovné oblasti měkkýšů. Před případným neschválením však musí krajská veterinární správa na návrh žadatele zvážit možná opatření ke zmírnění rizika, včetně možného alternativního umístění zařízení.

(3) Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti chovatele nebo pravidla pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, stanovená tímto zákonem, může schválení a registraci pozastavit nebo odejmout.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) obsah náležitostí žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury, způsob a termíny oznamování změn údajů uvedených v žádosti,
- b) která zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury mohou být pouze registrována,
- c) veterinární a hygienické požadavky na živočichy pocházející z akvakultury a jejich chov, na uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů z nich získaných na trh a na vypouštění volně žijících vodních živočichů do zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury,
- d) způsob vedení seznamů schválených a registrovaných, popřípadě jen registrovaných zařízení pro chov živočichů pocházejících z akvakultury a seznamů chovatele podle odstavce 1 písm. b).

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si veterinární osvědčení k přemístění

- a) zvířete do shromažďovacího střediska (§ 9a),
- b) hospodářského zvířete mimo území kraje^{7a)} do jiného hospodářství nebo k osobě, která nakupuje a prodává skot, prasata, ovce a kozy (§ 9b); to však

neplatí pro koně, osly a jejich křížence, kteří jsou registrováni podle plemenářského zákona⁸⁾, nebo

- c) pokusného zvířete, pokud nejde o zvíře z chovného nebo dodavatelského zařízení⁶⁾.

(2) Veterinární osvědčení musí být vyžádáno také k přemístění zvířete v rámci ochranného pásma nebo pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, anebo i mimo toto pásmo, pokud k přemístění zvířete dochází na základě mimořádných veterinárních opatření v případech, ve kterých tento zákon nebo předpisy Evropských společenství umožňují povolení výjimky ze zákazu přemísťování zvířat.

(3) Veterinární osvědčení se nevyžaduje k přemístění

- a) koně, osla nebo jejich křížence, je-li veterinární osvědčení nahrazeno průkazem koně¹³⁾,
b) psa, je-li veterinární osvědčení nahrazeno pasem nebo očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že pes má v době přemístění platné očkování proti vzteklině,
c) selat, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, jakož i drůbeže, králíků a ryb, pokud tato zvířata nejsou přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ hodlá chovat pro účely podnikání nebo je využívat jako pokusná zvířata, nebo
d) prasat, ovcí a koz, určených k domácí porážce.

(4) Veterinární osvědčení k přemístění hospodářského zvířete se vydá jen tehdy, jestliže byly u tohoto zvířete provedeny požadované zdravotní zkoušky a splněny podmínky uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) a jestliže je toto zvíře označeno a evidováno podle plemenářského zákona^{9d)}. Chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, je povinen předat opis výsledků těchto zkoušek chovateli, do jehož hospodářství je zvíře přemísťováno.

(5) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. b) uvědomí krajská veterinární správa místa původu zvířete krajskou veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemístěno. Jde-li o přemístění zvířete do stáda nebo skupiny zvířat (dále jen „stádo“), kde je lepší nákazová situace než v původním stádě, umístí chovatel podle pokynů krajské veterinární správy, do jejíhož obvodu bylo zvíře přemístěno, přemístěné zvíře před jeho zařazením do stáda do izolace; to neplatí pro přemístění včel. Doba izolace stanoví krajská veterinární správa, která může chovateli také uložit, aby před opětovným zařazením do stáda umístil do izolace zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(6) Veterinární osvědčení k přemístění zvířete musí provázet zvíře až do místa určení a musí být chovatelem uchováváno nejméně po dobu 1 roku ode dne jeho vydání.

(7) Lhůta pro podání žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete činí nejméně

- a) 2 pracovní dny přede dnem předpokládaného přemístění zvířete, jde-li o zvíře, u kterého byly provedeny zdravotní zkoušky uvedené v odstavci 4, nebo
b) 14 dnů přede dnem předpokládaného přemístění zvířete v ostatních případech.

(8) Není-li stanoveno jinak, činí doba platnosti veterinárního osvědčení 72 hodin od jeho vystavení. Krajská veterinární správa však může v odůvodněných případech stanovit jinou dobu platnosti veterinárního osvědčení a vyznačit ji v něm.

(9) Jde-li o přemístění zvířete podle odstavce 1, musí si chovatel vyžádat ještě před podáním žádosti o vydání veterinárního osvědčení také zdravotní potvrzení, které vydává schválený veterinární lékař pro tuto činnost [§ 3 odst. 1 písm. ii)]; to neplatí pro přemísťování včel. Schválený veterinární lékař, který vydal zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(10) Krajská veterinární správa může rozhodnout, že pozastaví nebo odejme veterinárnímu lékaři schválení pro vydávání zdravotních potvrzení, jestliže tento veterinární lékař porušil svou povinnost [§ 61 odst. 1 písm. e)] tím, že ve zdravotním potvrzení potvrdil nepravdivé údaje, anebo že vydal zdravotní potvrzení v rozporu s požadavky tohoto zákona nebo předpisů Evropských společenství.

(11) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podmínky vydávání veterinárního osvědčení a zdravotního potvrzení k přemístění zvířete a jejich obsahové náležitosti,
b) veterinární požadavky na umístění a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístěním a držením zvířat v izolaci,
c) ve kterých případech a za jakých podmínek mohou orgány veterinární správy povolit v souladu s právními akty Evropských společenství zmírňující výjimky z veterinárních požadavků na přemísťování zvířat mezi členskými státy, jde-li o dočasné

¹³⁾ § 28 vyhlášky č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem.

přemístění k pastvě nebo k využití ke sportovním, kulturním, popřípadě jiným podobným účelům.

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a být pravidelně čistěna a dezinfikována.

(2) Zvířata mohou být přepravována jen za podmínek stanovených tímto zákonem, zákonem na ochranu zvířat proti týrání¹⁴⁾ a předpisy Evropských společenství upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾; orgány veterinární správy dozírají na dodržování těchto podmínek.

(3) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,
- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,
- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány,
- d) odpovídají dalším požadavkům stanoveným zákonem na ochranu zvířat proti týrání¹⁴⁾ a předpisy Evropských společenství upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾.

§ 8

(1) Dopravce, který je držitelem povolení k přepravě skotu, prasat, ovcí nebo koz vydaného krajskou veterinární správou podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství upravujících ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾, je povinen

- a) mít k dispozici vhodné prostory pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků, schválené krajskou veterinární správou, včetně míst (zařízení) pro skladování steliva a hnoje, anebo předložit krajské veterinární správě doklad o tom, že tuto činnost pro něj provádí jiná osoba schválená příslušným orgánem,

- b) používat k přepravě zvířat dopravní prostředky, které byly ihned po každé přepravě zvířat nebo výrobků, jež by mohly ovlivnit zdraví zvířat, v případě potřeby i před každou novou nakládkou zvířat, vyčištěny a dezinfikovány registrovanými dezinfekčními prostředky a postupy, anebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾,
- c) zajistit, aby přepravovaná zvířata byla provázena požadovanými průvodními doklady,
- d) zajistit, aby přepravovaná zvířata nepřišla během přepravy v době mezi opuštěním hospodářství nebo shromažďovacího střediska původu a příjezdem na místo určení do styku se zvířaty s nižším nakažovým statusem,
- e) vést pro každé vozidlo používané pro přepravu zvířat záznamy o provedených přepravách a o čištění a dezinfekci vozidla a uvádět v nich
 1. místo, datum a dobu převzetí zvířat k přepravě,
 2. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu hospodářství nebo shromažďovacího střediska, ve kterém byla zvířata převzata,
 3. očekávanou dobu přepravy,
 4. místo, datum a dobu dodání přepravovaných zvířat,
 5. jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu příjemce nebo příjemců přepravovaných zvířat,
 6. druh a počet přepravovaných zvířat,
 7. údaje o průvodních dokladech, včetně jejich čísel,
 8. datum a místo čištění a dezinfekce vozidla,
- f) uchovávat záznamy uvedené pod písmenem e) po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na dopravce přepravující skot nebo prasata do vzdálenosti nejvýše 65 km, počítáno od místa odeslání do místa určení.

(3) Osoba, která provozuje jatky, místo určené k pravidelnému konání svodů zvířat nebo jiné místo, na které jsou pravidelně přepravována zvířata, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitého vozidla v jejím zařízení.

(4) Jde-li o přepravu živočichů pocházejících z akvakultury, je dopravce povinen vést záznamy o úhynech těchto živočichů v průběhu přepravy, pokud je to možné vzhledem k přepravovanému druhu těchto živoči-

¹⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činnostech a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

chů, o hospodářstvích, chovných oblastech měkkýšů a zpracovatelských zařízeních navštívených dopravním prostředkem a o výměnách vody během přepravy, zejména o zdrojích vody a místech jejího vypouštění.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob a postupy čištění a dezinfekce dopravních prostředků použitých k přepravě zvířat, požadavky na prostory určené k čištění a dezinfekci těchto dopravních prostředků, jakož i další požadavky na předcházení nákazám a jejich šíření při přepravě zvířat.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat.

(3) Pořadatel svodu je dále povinen vyžádat si před podáním žádosti podle odstavce 2 od krajské veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a zajistit jejich dodržování.

(4) Krajská veterinární správa registruje cirkusy, vydává rejstříky zvířat v cirkusu (dále jen „cirkusová zvířata“) a rejstříky míst konání představení cirkusu a plní další úkoly vyplývající pro orgány veterinární správy z předpisů Evropských společenství upravujících veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a)}. Veterinární podmínky stanovené předpisy Evropských společenství upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a)} pro přemísťování cirkusových zvířat mezi členskými státy se vztahují i na vnitrostátní přemísťování těchto zvířat.

(5) Pasy pro cirkusová zvířata vystavují schválení veterinární lékaři pro tuto činnost [§ 3 odst. 1 písm. ii)] a potvrzují úřední veterinární lékaři příslušných krajských veterinárních správ; evidenci těchto pasů vede Komora. Schválení veterinárního lékaře pro tuto činnost může být pozastaveno nebo odejmuto veterinárnímu lékaři, který vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými předpisy Evropských společenství upravujícími veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy^{14a)}.

§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být

1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,
2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,
3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

b) přijímat pouze zvířata, která jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,

d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,

e) dodržovat povinnosti a požadavky stanovené pro shromažďovací středisko tímto zákonem a předpisy Evropských společenství upravujícími ochranu zvířat během přepravy¹⁴⁾,

f) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schva-

^{14a)} Nařízení Komise (ES) č. 1739/2005 ze dne 21. října 2005, kterým se stanoví veterinární požadavky na přesun cirkusových zvířat mezi členskými státy.

lování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými. Může rozhodnout o pozastavení schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství, nebo může rozhodnout o odejmutí schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař opakovaně neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot, prasata, ovce a kozy za účelem zisku, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, anebo je přemístí z jedného prostoru do jiných prostorů nebo přímo na jatky, přičemž tyto jiné prostory nebo jatky nejsou v jejím vlastnictví, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen „obchodník“),

- a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která
 1. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)}, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
 2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními

ními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou poražena odděleně,

- b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,
- d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).

Oddíl 3

Nákazy a jejich zdolávání

§ 10

(1) Orgány veterinární správy

- a) získávají, shromažďují a vyhodnocují poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i poznatky o výskytu jejich původců,
- b) přijímají odpovídající opatření ke zdolání nálezů, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonávají dohled nad dodržováním zákazu očkování proti některým nálezům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkovaná zvířata podrobována, a v případech dovozu zvířat, pro něž dosud nebyly stanoveny (harmonizovány) dovozní podmínky na úrovni Evropské unie [§ 34 odst. 1 písm. b)], určují, která očkování brání dovozu zvířat a živočišných produktů,

d) sledují a vyhodnocují výskyt vektorů v případě nákaz, u kterých se přenos uskutečňuje výhradně tímto způsobem; vektorem se v této souvislosti rozumí každé zvíře patřící k obratlovcům nebo bezobratlým, které může mechanicky nebo biologicky přenášet a šířit původce příslušné nákazy.

(2) Seznam nákaz, jejichž výskyt musí být podle právních aktů Evropských společenství upravujících hlášení nákaz a výdaje ve veterinární oblasti^{14b)} hlášen Evropské komisi (dále jen „Komise“) a členskými státy, se uveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství. Nákazy, včetně nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které jsou považovány za nebezpečné, a jejich původci podléhají hlášení krajskou veterinární správou Státní veterinární správě a jsou uvedeni v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob a lhůty ohlašování nákaz uvedených v odstavci 2 věty první,
- b) pro které nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plány,
- c) pro které nákazy, nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich původce se vypracovávají ozdravovací programy,
- d) podle jakých hledisek se postupuje při uznávání stád, hospodářství, oblastí nebo státu za prosté nákaz a v souvislosti s tím při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen „zvláštní veterinární záruky“) uplatňovaných v souladu s právními akty Evropských společenství při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jak a podle jakých hledisek se postupuje při pozastavení, odejmutí nebo obnovení tohoto statusu,
- e) nákazy a nemoci přenosné ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata očkována, jakož i veterinární podmínky a pravidla očkování v případech, ve kterých to vyžadují povaha nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, okolnosti jejího výskytu a jeho důsledky, rizika jejího šíření, anebo jiné důvody,
- f) opatření ke zdoání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu,

g) pravidla sledování nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jejich původců.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty, živočišnými produkty nebo jejich vzorky a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

(3) Pro uživatele honitby, vlastníka nebo nájemce rybníka nebo zvláštního rybochovného zařízení, jakož i pro další osoby podílející se na chovu a lovu zvěře nebo ryb, platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, je povinen

- a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby
 1. zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu neopustila svá stanoviště,
 2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny do oběhu a aby byly ukládány odděleně,
 3. předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
 4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
 5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,
 - b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.
- (2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu

^{14b)} Například rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti, v platném znění.

své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

- a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen „kadávery“), a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,
- b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
- c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen „neodkladná opatření“),
- d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, prověří neodkladná opatření provedená chovatelem a neprodleně, v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány, učiní a podle potřeby nařídí mimořádná veterinární opatření za účelem potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření a za účelem ochrany proti možnému šíření nákazy a stanoví způsob provedení těchto opatření, zejména

- a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony za účelem potvrzení nebo vyloučení přítomnosti nákazy v hospodářství,
- b) sleduje nadále toto hospodářství a zahájí epizootologické šetření zaměřené na zjištění možného původu a zdroje nákazy, doby jejího výskytu v hospodářství, přítomnosti a rozmístění jejích původců a vektorů a určí další hospodářství, jejichž poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy, odůvodňují podezření z výskytu této nákazy i v těchto hospodářstvích (dále jen „kontaktní hospodářství“),
- c) nařídí chovateli
 1. držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu na jejich ustájovacích místech a odděleně od zvířat podezřelých a zakáže přemísťování zvířat z hospodářství nebo do hospodářství,
 2. pořízení soupisu zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, která jsou v hospodářství, a vedení a průběžné aktualizování soupisu zvířat uhynulých, nakažených nebo podezřelých,

3. vyžadují-li to povaha nákazy a okolnosti případu, poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,
- d) stanoví způsob a pravidla použití vhodných desinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství,
- e) poučí chovatele zejména o povaze nákazy a možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, živočišnými produkty, předměty, materiály a látkami, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Opatření podle odstavce 1 mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu na kontaktní hospodářství.

(3) Vyžadují-li to povaha nákazy, rizika jejího šíření, nebezpečí hrozící zdraví lidí nebo zvířat, popřípadě nebezpečí jiné vážné újmy, anebo místní podmínky, nařídí krajská veterinární správa opatření uvedená v odstavci 1 písm. c) a d) a v odstavci 2 na místě.

(4) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 1 až 3 a poskytovat k jejich provedení nezbytnou součinnost.

(5) Krajská veterinární správa

- a) ukončí opatření uvedená v odstavcích 1 až 3, jestliže podezření z výskytu nebezpečné nákazy bylo vyloučeno; o ukončení těchto opatření vyhotoví záznam, jehož opis předá chovateli, kterého se opatření týkala, nebo
- b) postupuje podle § 15, jestliže byl výskyt nebezpečné nákazy potvrzen.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí obdobně pro shromažďovací střediska, jatky a jiná místa, na nichž vzniklo podezření z výskytu nebezpečné nákazy.

§ 14

Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

- a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,
- b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,
- c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,
- d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se souhlasem

úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

Ochranná a zdlavací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán v souladu s jednotnými postupy a metodami schválenými orgány Evropské unie pro diagnostiku a tlumení příslušné nákazy a s pohotovostními plány odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdlání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen „ochranná a zdlavací opatření“), zejména

- a) vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení,
- b) zřízení ochranného pásma a pásma dozoru, v případě potřeby i dalšího pásma s omezením,
- c) utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu,
- d) soupis hospodářství se zvířaty vnímavých druhů v pásmech podle písmene b),
- e) stanovení pravidel pro přemísťování, přepravu a vyšetřování těchto zvířat v pásmech podle písmene b), jakož i pro nakládání s produkty těchto zvířat,
- f) neškodné odstranění, popřípadě další zpracování vedlejších živočišných produktů,
- g) zničení kontaminovaných krmiv, jiných kontaminovaných materiálů a látek, jakož i kontaminovaného zařízení, které nemůže být dezinfikováno,
- h) čištění, dezinfekci, dezinsekcii a deratizaci prostorů, zařízení a dopravních prostředků, v nichž jsou držena nebo přepravována zvířata nemocná nebo zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu,
- i) očkování zvířat,
- j) zajištění náležité informovanosti osob v pásmech podle písmene b) o nařízených ochranných a zdlavacích opatřeních,
- k) jde-li o nákazu, jejíž výskyt je povinně hlášen Komisí a členskými státy, zajištění informovanosti orgánů veřejné správy uvedených v pohotovostním plánu kraje prostřednictvím operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému kraje.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle odstavce 1 postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Ochranná a zdlavací opatření mohou být rozšířena v nezbytném rozsahu také na kontaktní hospodářství.

(2) Zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlavacích opatření, předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování mohou být přepravovány, zpracovávány nebo zneškodňovány jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdlavací opatření, ukončí tato opatření, není-li právními akty Evropských společenství stanoveno jinak, jestliže

- a) od poražení nebo utracení, popřípadě od ukončení léčby nebo úhynu všech zvířat vnímavých druhů v ohnisku nákazy a neškodného odstranění jejich kádaverů, uplynula stanovená pozorovací doba a v jejím průběhu nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z této nákazy,
- b) byly závěrečné čištění, dezinfekce, dezinsekcce a deratizace v ohnisku nákazy, pokud byla tato opatření nařízena, provedeny podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od provedení těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdlána,
- c) byla provedena příslušná klinická a laboratorní vyšetření, pokud byla nařízena, a to s příznivými výsledky.

(2) Krajská veterinární správa může nařídít, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna kontrolní indikátorová zvířata vnímavá na příslušnou nákazu.

(3) Se zřetelem na průběh zdlávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v odstavci 1 změnit nebo ukončit některá nařízená ochranná a zdlavací opatření ještě před splněním podmínek uvedených v odstavci 1, jestliže vzhledem k epizootologickým informacím nejsou již tato opatření nezbytná a neexistuje nebezpečí šíření nákazy.

(4) Krajská veterinární správa může k odůvodněné žádosti chovatele nebo z úřední povinnosti povolit individuální výjimku z ochranného a zdlavacího opatření, nařízeného jí nebo jiným příslušným orgánem, jestliže tím nedojde ke ztížení zdlávání nákazy nebo ke zvýšení nebezpečí jejího šíření.

§ 17a

Sít epizootologického sledování

(1) Státní veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen „sít sledování“), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nakažové situace.

(2) Sít sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen „státní veterinární ústavy“) a laboratoře uvedené v § 52 odst. 3,
- d) orgány veterinární správy, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence⁸⁾ a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen „počítačová databáze“).

(3) Státní veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchozech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený

veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nákaz a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,
- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze třetí země, hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,
- c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství,

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,

- c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není nákazou považovanou za nebezpečnou, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní, popřípadě uloží příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možností jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí

- a) odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění do oběhu, stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾ a předpisy Evropských společenství^{14d)},
 - b) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
 - c) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat rezidua a kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví lidí^{14e)},
 - d) být, není-li stanoveno tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství jinak, stanoveným způsobem opatřeny značkou zdravotní nezávadnosti, anebo, pokud není použito značky zdravotní nezávadnosti stanoveno, identifikační značkou^{14f)}.
- (2) Živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě, musí být získány ze zvířat, která
- a) splňují veterinární požadavky na zvířata příslušného druhu stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{14g)} a předpisy Evropských společenství^{14d)},
 - b) nepocházejí z hospodářství, podniku, území nebo části území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jež se vztahují na daná zvířata a jejich produkty a jež byla přijata podle pravidel stanovených tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{14h)} vzhledem k výskytu slintavky a kulhavky, klasického moru prasat, vezikulární choroby prasat, afrického moru prasat, moru skotu, newcastleské choroby, aviární chřivky nebo moru malých přezvýkavců, anebo vzhledem k výskytu nákaz vodních živočichů, ryb a měkkýšů, uvedených ve zvláštních právních předpisech^{14h)},
 - c) nebyla poražena, jde-li o maso a masné výrobky, v podniku, v němž během procesu porážení a výroby byla přítomna zvířata nakažená nebo podezřelá z nákazy uvedené pod písmenem b), anebo jatečně opracovaná těla nebo části těl těchto zvířat, dokud nebylo takové podezření vyloučeno,
 - d) jsou v souladu, jde-li o vodní živočichy a živočichy

^{14d)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

^{14e)} Například nařízení Rady (EHS) č. 2377/90, nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, vyhláška č. 291/2003 Sb., vyhláška č. 273/2000 Sb., vyhláška č. 132/2004 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, vyhláška č. 158/2004 Sb., kterou se stanoví maximálně přípustné množství reziduí jednotlivých druhů pesticidů v potravinách a potravinových surovinách, ve znění vyhlášky č. 68/2005 Sb., vyhláška č. 305/2004 Sb., kterou se stanoví druhy kontaminujících a toxikologicky významných látek a jejich přípustné množství v potravinách.

^{14f)} Čl. 5 a oddíl I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Čl. 5 odst. 2 a kapitola III přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{14g)} Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 260/2005 Sb., vyhláška č. 381/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

^{14h)} Například vyhláška č. 299/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb., vyhláška č. 389/2004 Sb., vyhláška č. 202/2004 Sb.

pocházející z akvakultury, s požadavky stanovenými zvláštním právním předpisem¹⁴ⁱ⁾.

(3) Krajská veterinární správa může při dodržení opatření pro tlumení nákaz uvedených v odstavci 2 písm. b) povolit, aby za stanovených veterinárních podmínek byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny do oběhu živočišné produkty určené k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, uvedeným v odstavci 2 písm. b), nikoli však z hospodářství, v němž se vyskytuje některá z nákaz uvedených v odstavci 2 písm. b), nebo jež je podezřelé z výskytu takové nákazy.

(4) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků na zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu¹⁵⁾, jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Potraviny živočišného původu, které jsou zdravotně nezávadné, se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepožitelné.

(6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. veterinární a hygienické požadavky na zvláštní úpravu (ošetření) a použití živočišných produktů uvedených v odstavci 3 a určených k lidské spotřebě, jakož i potravin živočišného původu použitelných po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování,
2. způsob označování masa, které pochází z území nebo části území, uvedených v odstavci 3,
3. které potraviny živočišného původu jsou požitelné a které jsou nepožitelné,

b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství, podrobnosti týkající se zvláštní úpravy (ošetření), popřípadě dalšího zpracování a používání mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, mléčných výrobků a vaječných výrobků.

§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k vý-

živě lidí, lze podávat nebo u nich používat jen doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky určené pro tato zvířata, které byly vyrobeny a uvedeny do oběhu v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo schválené příslušným orgánem. Jde-li o léčivé přípravky, které byly použity v případě nepředpokládaném rozhodnutím o jejich registraci, anebo jde-li o neregistrované léčivé přípravky, u kterých není uvedena ochranná lhůta, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

- a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,
- b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,
- c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,
- b) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.

¹⁴ⁱ⁾ Vyhláška č. 381/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

¹⁵⁾ § 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 21

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení těchto produktů způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{15a)}, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrčené v souladu se zvláštními právními předpisy⁶⁾,¹⁶⁾ a musí být v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci.

(3) Ryby, koryši, měkkýši, žáby a jiní živočichové vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí musí být získáni dovozeným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru¹⁷⁾.

(4) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět do oběhu pouze

- a) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko,
- b) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},
- c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva.

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁶⁾ a předpisy Evropských společenství^{17c)}.

(2) Jatečná zvířata s výjimkou skotu včetně telat, koní, oslů a jejich kříženců a jelenovitých z farmového chovu mohou být poražena v hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele (domácí porážka). Toto maso a orgány podléhají veterinárnímu vyšetření, požádá-li o toto vyšetření chovatel, anebo stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nakažové situaci.

(3) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropských společenství^{17c)}. Povolení vydává krajská veterinární správa chovateli na základě písemné žádosti, která splňuje náležitosti podle zvláštního právního předpisu^{17ca)} a ve které chovatel doloží splnění podmínek stanovených předpisy Evropských společenství^{17c)}.

(4) Krajská veterinární správa může k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství podle odstavce 3 povolit k usmrcení velkého farmového zvířete použití střelné zbraně. Povolení se vydává na základě písemné žádosti, ke které chovatel musí

- a) doložit, že usmrcení střelnou zbraní provede držitel zbrojní licence vydané podle zvláštního právního předpisu^{17cb)},
- b) přiložit odůvodnění k usmrcení zvířete střelnou zbraní.

(5) Doba platnosti povolení vydaného podle odstavce 4 je 3 roky. Doba platnosti povolení může krajská veterinární správa prodloužit na základě písemné

^{15a)} Čl. 5 až 8 a přílohy I až IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

¹⁶⁾ Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

^{17a)} Nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 ze dne 26. června 1990 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění. Nařízení Komise (ES) č. 2295/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se zavádí prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.

Vyhláška č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.

^{17c)} Příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

^{17ca)} Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

^{17cb)} Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

žádosti držitele povolení podané 3 měsíce před skončením doby platnosti o 3 roky, pokud držitel povolení doloží, že se nezměnily podmínky, za kterých bylo povolení vydáno.

(6) Platnost povolení vydaného podle odstavce 4 zaniká, jestliže se změnily podmínky, za kterých bylo vydáno.

(7) Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 3 nebo 4 odejmout, jestliže byly porušeny podmínky, za kterých bylo vydáno.

(8) Chovatel, který je držitelem povolení podle odstavce 4, je povinen mít k dispozici situační nákres farmy s vyznačením místa střelby a prostředků k zajištění bezpečnosti při střelbě, ověřený znalcem v oboru balistiky; tímto nejsou dotčeny povinnosti držitele zbrojní licence podle zvláštního právního předpisu^{17cb)}.

(9) Krajská veterinární správa oznámí příslušnému útvaru Policie České republiky místo a čas použití střelné zbraně k porážce zvěře ve farmovém chovu v hospodářství.

(10) Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence.

(11) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa). Vyšetření (prohlídka) před poražením a po poražení provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropských společenství^{17d)}. Postupuje při něm podle těchto předpisů, které také stanoví, kdy a ve kterých případech nemusí být úřední veterinární lékař přítomen vyšetření (prohlídce), prováděné úředním veterinárním asistentem^{17e)}.

(12) Veterinární vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře a zvěřiny se provádí způsobem a v rozsahu stanovenými předpisy Evropských společenství^{17f)}.

(13) V rámci veterinárního vyšetření jatečných zvířat a zvěře, vnímavých na trichinelózu, se vyšetřuje jejich svalovina na přítomnost svalovce (trichinel).

(14) Prováděcí právní předpis stanoví pravidla a postup veterinárního vyšetřování živočišných produktů, posuzování a označování těchto produktů na základě jejich veterinárního vyšetření, jakož i veterinární podmínky uvolňování těchto produktů do oběhu, pokud tato pravidla, postupy a podmínky nejsou upraveny předpisy Evropských společenství a pokud jejich úpravu tyto předpisy umožňují.

Oddíl 2

Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty

§ 22

(1) Osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí do oběhu živočišné produkty (dále jen „zачázejí se živočišnými produkty“) v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, jež jsou pod státním veterinárním dozorem, mají v souladu s předpisy Evropských společenství^{17g)} odpovědnost za to, aby v jednotlivých fázích potravinového řetězce nebyla ohrožena zdravotní nezávadnost živočišných produktů. Jsou povinny

- a) v souladu s předpisy Evropských společenství^{17h)} požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, oznámit krajské veterinární správě datum zahájení činnosti a provozovat ji až po schválení, popřípadě registraci a oznamovat krajské veterinární správě změny údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace. V žádosti uvedou, vedle druhů výrobních činností, které hodlají provozovat, své jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu. Podmínky schválení, podmíněného schválení, po-

^{17d)} Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17e)} Čl. 2 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17f)} Příloha III oddíl IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, v platném znění.
Příloha I oddíl IV kapitola VIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, v platném znění.

^{17g)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

^{17h)} Čl. 6 odst. 2 a 3 a příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

zastavení nebo odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropských společenství^{17h)},

b) zabezpečit ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, aby nedocházelo k šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů

1. dodržovat veterinární a hygienické požadavky na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, jakož i technologické postupy,

2. uplatňovat zásady správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP)¹⁷ⁱ⁾, preventivně kontrolovat zdravotní nezávadnost surovin, doplňků, přídatných látek a hotových výrobků a využívat k tomu poznatků získaných z příruček správné hygienické praxe a příruček pro uplatňování zásad HACCP, schválených orgány Evropské unie, popřípadě zpracovaných profesními zájmovými sdruženími^{17j)},

3. zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu a vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen „provozní a sanitační řád“), a předložit provozní a sanitační řád včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě,

4. provádět v souladu s provozním a sanitačním řádem pravidelný úklid, čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinsekcii provozních prostorů a zařízení a používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů⁵⁾,

5. vést náležitou dokumentaci o průběhu a výsledcích kontrol dodržování hygienických požadavků a zásad uvedených v bodech 1 a 2, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku, není-li stanoveno jinak, a předkládat ji na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

c) označovat potraviny živočišného původu stanoveným způsobem [§ 18 odst. 1 písm. d)],

d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti

podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu a k dodržování požadavků osobní hygieny,

e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby včetně stanovených mikrobiologických kritérií, odběru vzorků a jejich kontrolních vyšetření, vést záznamy o výsledcích těchto vyšetření, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný druh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17k)},

f) vytvářet vhodné podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{17d)} ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny,

g) poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

h) jde-li o podnik s malým objemem výroby [§ 24 odst. 2 písm. b)], dodržovat stanovenou výrobní kapacitu,

i) a jde-li o zařízení zpracovávající živočichy pocházející z akvakultury, vést záznamy o všech zásilkách těchto živočichů a jejich produktů, které přicházejí do těchto zařízení nebo z nich odcházejí.

(2) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci, podle odstavce 1 písm. a), způsob a termíny oznamo-

¹⁷ⁱ⁾ § 1 písm. k) vyhlášky č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby, ve znění pozdějších předpisů.

^{17j)} Čl. 7 až 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

^{17k)} Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- vání změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace,
2. způsob vedení seznamu schválených a registrovaných podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení a způsob vedení záznamů provozovatele podle odstavce 1 písm. i),
 3. veterinární a hygienické požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování jejich zdravotní nezávadnosti, pokud to předpisy Evropských společenství umožňují,
 4. obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu a pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,
- b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství, podrobnosti provádění vlastní kontroly osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, jakož i podrobnosti provádění kontrol orgány vykonávajícími státní veterinární dozor nad zdravotní nezávadností živočišných produktů.

§ 23

Povinnosti provozovatele jatek

(1) Provozovatel jatek je povinen dále

- a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu s předpisy Evropských společenství^{17l)} a se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,
 1. která jsou označena a evidována podle plemennářského zákona^{9d)} a o kterých mu byly poskytnuty údaje stanovené předpisy Evropských společenství,
 2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,
 3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,
- c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do posouzení jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,
- d) v provozu, kde není soustavný veterinární dozor,

ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskutečněním,

- e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,
- f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména
 1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodně vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,
 2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,
 3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,
- g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán.

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se porážejí na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Jatečná zvířata, o nichž tak stanoví tento zákon nebo předpisy Evropských společenství, nesmí být porážena pro účely výživy lidí^{17m)}.

(4) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství,

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,
- b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní náказы, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,
- c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

^{17l)} Například příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17m)} Příloha I oddíl II kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

§ 24

(1) Prostory podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, určené pro zacházení se živočišnými produkty musí odpovídat požadavkům tohoto zákona a předpisům Evropských společenství¹⁷ⁿ⁾, zejména musí být konstruovány, uspořádány a vybaveny tak, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu, jakož i k vyloučení kontaminace. Musí být

- a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,
- b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,
- c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů a podle odborných poznatků a zkušeností umožňují spolehlivě kontrolovat, zda a jak jsou dodržovány povinnosti, požadavky a hodnoty stanovené tímto zákonem a předpisy Evropských společenství k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek zacházení s nimi.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropských společenství^{17o)}

- a) veterinární a hygienické požadavky na podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a technické podmínky jejich konstrukce, uspořádání a vybavení,
- b) jakým postupem a podle jakých kritérií mohou orgány veterinární správy přizpůsobit bez ohrožení hygieny výroby veterinární a hygienické požadavky pro podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, s cílem
 1. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením další používání tradičních metod ve všech fázích výroby, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu,
 2. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných

zařízení umístěných v oblastech s omezujícími zeměpisnými podmínkami,

3. přizpůsobit požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení,
 4. vyjít vstříc potřebám podniků, závodů a jiných zařízení s malým objemem výroby,
 5. umožnit podnikům, závodům a jiným zařízením provádění provozních zkoušek k ověřování nových přístupů k hygienické kontrole,
- c) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky s malým objemem výroby,
 - d) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky provozující maloobchodní činnost,
 - e) obsahové náležitosti žádosti o přizpůsobení veterinárních a hygienických požadavků pro některé podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty.

§ 24a

(1) Na provozovny maloobchodu, ve kterých se připravuje maso a vyrábějí masné výrobky určené pro přímý prodej spotřebiteli v místě provádění uvedených činností, se vztahují předpisy Evropských společenství upravující zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu a organizaci úředních kontrol živočišných produktů, jde-li o provozovny, v nichž se týdně

- a) bourá více než 5 t masa, vyjma masa drůbežního a králíčího,
- b) porcuje více než 2 t masa drůbežního nebo králíčího, nebo
- c) vyrábí více než 7,5 t masných výrobků.

(2) Ustanovení § 18 odst. 1 písm. d) se na toto maso a na tyto výrobky nevztahuje.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, prodej živočišných produktů určených ke krmení zvířat

(1) V tržnicích a na tržištích [§ 46 písm. a)], kde byl příslušnými orgány povolen prodej zvířat a živočišných produktů, lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty.

¹⁷ⁿ⁾ Příloha II kapitoly I až III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17o)} Čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

(2) Provozovatel tržnice nebo tržiště uvedených v odstavci 1 je povinen

- a) předložit krajské veterinární správě ke schválení tržní řád, pokud tento řád nebyl vydán formou nařízení obce. Tržní řád musí obsahovat veterinární a hygienické podmínky zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty, pravidla čištění a dezinfekce prostorů tržnice nebo tržiště včetně neškodného odstraňování vedlejších živočišných produktů a jiných odpadů a pravidla osobní hygieny osob podílejících se na zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty,
- b) vést evidenci osob, které v tržnici nebo na tržišti prodávají zvířata nebo živočišné produkty, která obsahuje jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o fyzickou osobu, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.

(3) Osoba, která provozuje sezonní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zákonem na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾ a nejméně 7 dnů před zahájením prodeje oznámit krajské veterinární správě, kdy a na kterém místě bude prodej zahájen a kdy bude ukončen.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejnách potravin pouze v podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích, pro sezonní prodej ryb na samostatném prodejním místě a pro zabíjení, kuchání a jiné úpravy ryb, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje,
- b) která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržištích,
- c) veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržiště, kde jsou prodávána zvířata a živočišné produkty, a na jejich uspořádání a vybavení.

Oddíl 3

Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v souladu

s předpisy Evropských společenství^{17p)} v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čistěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,
- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- c) umožnit krajské veterinární správě, aby před registrací mohla provést kontrolu dopravních prostředků, které budou používány k přepravě živočišných produktů; to platí také pro dopravní prostředky určené k přepravě živočišných produktů, které jsou nově zařazovány do provozu.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě poživatelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

- a) živočišných produktů určených ke zvláštní úpravě (ošetření) a použití (§ 18 odst. 4 a 5),
- b) živočišných produktů přepravovaných ke skladování v rámci státních hmotných rezerv,
- c) vyžadují-li to tento zákon, zvláštní právní předpisy nebo předpisy Evropských společenství, v případech živočišných produktů určených k obchodování nebo vývozu, popřípadě v dalších případech.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

^{17p)} Příloha II kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

- a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,
- b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

Oddíl 4

Prodej malých množství vlastních produktů z prvovýroby přímo konečnému spotřebiteli

§ 27a

(1) Chovatel může v malých množstvích

- a) prodávat živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti,
- b) prodávat čerstvé drůbeží maso a čerstvé králíčí maso, pocházející z drůbeže a králíků z vlastního hospodářství a poražených v tomto hospodářství, ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo je dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje tímto masem jako masem čerstvým přímo konečného spotřebitele,
- c) prodávat nebalená čerstvá vejce pocházející z vlastního hospodářství ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo je dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele; jsou-li vejce prodávána v tržnici nebo na tržišti, anebo dodávána do místní maloobchodní prodejny, musí být označena stanoveným způsobem^{17a)},
- d) prodávat med pocházející z vlastního chovu včel ve své domácnosti, ve svém hospodářství, na stanovišti včel, v tržnici nebo na tržišti, anebo jej dodávat do maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele a je na území kraje, v němž se nachází stanoviště včel; je-li med prodáván v tržnici nebo na tržišti, anebo dodáván do

maloobchodní prodejny, musí být označen jménem, příjmením a adresou bydliště chovatele, jde-li o fyzickou osobu, nebo názvem a sídlem chovatele, jde-li o právnickou osobu, druhem medu podle jeho původu a údajem o jeho množství, a je-li dodáván do maloobchodní prodejny, také datem minimální trvanlivosti,

- e) prodávat se souhlasem krajské veterinární správy syrové, mlékárensky neošetřené mléko a syrovou smetanu v místě výroby přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, pokud mléko splňuje požadavky a kritéria stanovená pro syrové mléko předpisy Evropských společenství upravujícími zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu^{17c)}; chovatel, který prodává toto mléko nebo smetanu, je povinen zajistit laboratorní vyšetření mléka při
 - 1. podávání žádosti krajské veterinární správě o souhlas k prodeji mléka nebo smetany,
 - 2. každé změně chovu zvířat a každé změně způsobu získávání, ošetřování a zpracovávání mléka, která by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však jednou za 6 měsíců,
- f) prodávat živé ryby a jiné živočichy pocházející z akvakultury z vlastního chovu ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti.

(2) Za místní maloobchodní prodejnu podle odstavce 1 písm. b) a c) se považuje maloobchodní prodejna s odpovídajícím sortimentem živočišných produktů v obci, která je z obcí, v nichž je taková maloobchodní prodejna, nejbližší hospodářství chovatele.

(3) Živočišné produkty uvedené v odstavci 1

- a) musí pocházet od zdravých zvířat a musí být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- b) nesmí být dále uváděny na trh.

(4) Chovatel, který prodává nebo dodává vlastní produkty z prvovýroby podle odstavce 1, musí zajistit, aby tyto produkty byly

- a) vyráběny v čistém prostředí s používáním zařízení a pracovních nástrojů a pomůcek udržovaných v čistotě,
- b) chráněny před vlivy, které by mohly nepříznivě působit na jejich zdravotní nezávadnost, zejména před kontaminací.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství vlastních produktů

z prvovýroby, uvedených v odstavci 1, a pro zacházení s těmito produkty,

b) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1.

§ 27b

(1) Uživatel honitby nebo oprávněný účastník lovu (dále jen „lovec“) může v malých množstvích těla ulovené volně žijící zvěře v kůži nebo peří

- a) prodávat přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, nebo
- b) dodávat do maloobchodní prodejny, která zasobuje přímo konečného spotřebitele a je na území kraje, v němž byla zvěř ulovena.

(2) Těla ulovené volně žijící zvěře uvedené v odstavci 1 nesmí být dále uváděna do oběhu.

(3) Vyšetření těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 provádí proškolená osoba (odstavec 6) co nejdříve po ulovení, a není-li tato osoba k dispozici, veterinární lékař. Představuje-li ulovená volně žijící zvěř podle výsledků jejího vyšetření proškolenou osobou zdravotní riziko, musí být předložena úřednímu veterinárnímu lékaři k veterinárnímu vyšetření.

(4) Proškolená osoba je povinna vést záznamy o druzích a počtech ulovené a vyšetřené volně žijící zvěře, o místě a době jejího ulovení, o výsledcích vyšetření a o tom, kam byla tato zvěř dodána, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.

(5) Ulovená volně žijící zvěř, kterou lovec použije výlučně pro spotřebu ve své domácnosti, nemusí být vyšetřena proškolenou osobou ani veterinárním lékařem. Jde-li však o zvěř vnímavou na trichinelózu, je lovec povinen zabezpečit její vyšetření na přítomnost svalovce (trichinel), a to v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno povolení pro tento druh vyšetřování podle § 50 odst. 3.

(6) Proškolenou osobou je fyzická osoba, která absolvovala specializované školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, stanovené před-

pis Evropských společenství^{17f)}, a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Školení zajišťuje vysoká škola s veterinárním studijním programem, která také vydává osvědčení proškoleným osobám, vede seznam těchto osob a předává jej Státní veterinární správě.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropských společenství^{17f)}

- a) způsob a rozsah vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře a vedení záznamů proškolené osoby,
- b) veterinární a hygienická pravidla pro prodej a dodávání malých množství těl ulovené volně žijící zvěře uvedených v odstavci 1 a pro zacházení s nimi,
- c) co se rozumí malým množstvím podle odstavce 1,
- d) obsah, rozsah a organizaci specializovaného školení se zaměřením na vyšetřování těl ulovené volně žijící zvěře, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí, vydávání osvědčení a vedení seznamu proškolených osob.

HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Předmětem obchodování mohou být pouze

- a) zvířata, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17g)} a předpisy Evropských společenství^{17r)}, zejména která
 1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo

^{17q)} Vyhláška č. 382/2003 Sb.

Vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.
Vyhláška č. 381/2003 Sb.

^{17r)} Například rozhodnutí Komise 2001/618/ES ze dne 23. července 2001 o stanovení dalších záruk týkajících se Aujeszkého choroby při obchodu s prasaty uvnitř Společenství, o stanovení kritérií pro poskytování informací o této nákaze a o zrušení rozhodnutí 93/24/EHS a 93/244/EHS.

zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,

2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17s)},
 3. jsou označena a evidována podle plemenářského zákona^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17t)}, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,
- b) živočišné produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17u)} a předpisy Evropských společenství^{14d)}, zejména které
1. pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{17h)} a je pod státním veterinárním dozorem,
 2. jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17v)},
 3. jsou označeny stanoveným způsobem^{14f)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení^{17t)}, tímto osvědčením.

(2) Předmětem obchodování nemohou být zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlavacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou prováděna veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen „místo určení“). Jejich veterinární kontrola v místě

původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17w)}.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci. To však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány podle § 9b nebo podle § 22 odst. 1 písm. a). Krajská veterinární správa registraci zruší, jestliže registrovaná osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu a zacházení s nimi.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

^{17s)} Například § 12, 14, 30 a násl. vyhlášky č. 382/2003 Sb.

^{17t)} Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.

^{17u)} Například vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

^{17v)} Například čl. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

^{17w)} § 8 odst. 1 vyhlášky č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty.

§ 7 odst. 1 vyhlášky č. 373/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou; při namátkové kontrole mohou být odebrány vzorky,
- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),
- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nakažových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v § 10 odst. 2 věť první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění nebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,
- b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesilatel, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvěd-

čení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesilatel nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) informovat předem krajskou veterinární správu o příchodu zvířat nebo živočišných produktů z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení,
- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v § 10 odst. 2 věť první, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesila-

telem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,

- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) podrobnosti postupu a součinnosti Státní veterinární správy s příslušnými orgány členského státu původu v případech uvedených v § 30 odst. 2.

Oddíl 2

*Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů
a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí
a jejich vývoz do těchto zemí*

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen „kontrolované zboží“) mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska a odtud do místa určení uvedeného ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném veterinárním dokladu, kterým je jejich zásilka provázena.

(2) Za kontrolované zboží podle odstavce 1 se považují také směsné produkty, jimiž se rozumí potraviny určené k lidské spotřebě obsahující jak zpracované produkty živočišného původu, tak i produkty rostlinného původu, včetně těch, u nichž je zpracování primárního produktu nedílnou součástí výroby konečného produktu.

(3) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky.

(4) Ke každé zásilce kontrolovaného zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek

a premixů, musí být přiložen prvopis veterinárního osvědčení nebo jiného veterinárního dokladu, anebo jiných dokladů požadovaných tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství; prvopisy těchto dokladů se uchovávají na pohraniční veterinární stanici. Kontrolované zboží je na pohraniční veterinární stanici podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární a hygienické požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen „dovozní podmínky“). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen „orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu“), kteří jsou odpovědní za provádění pohraniční veterinární kontroly; při jejím provádění, jakož i po jejím provedení, postupují podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů^{17x)} a předpisů Evropských společenství^{17y)}.

(5) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, ke kontrole stejnopis společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD)^{17z)} (dále jen „vstupní doklad“). V případě dovozu krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, provázených stanovenými průvodními doklady, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu kontrolu průvodních dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a namátkový odběr vzorků, které následně předají určenému orgánu odborného dozoru podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(6) Celní orgány nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu¹⁸⁾, nebylo-li celní prohlášení doloženo vstupním dokladem, který potvrzuje, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly uhrazeny náklady spojené s pohraniční veterinární kontrolou, popřípadě že byla zaplacená i záloha na úhradu nákladů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(7) Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen

- a) uvědomit pohraniční veterinární stanici prostřednictvím vstupního dokladu

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením

^{17x)} Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

^{17y)} Například nařízení Komise (ES) č. 282/2004, nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

^{17z)} Například čl. 1 nařízení Komise (ES) č. 282/2004, čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

¹⁸⁾ Čl. 79 a násl. nařízení Rady (ES) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství.

jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to s uvedením jejich hmotnosti a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

- b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc,
- c) jsou-li předmětem dovozu zvířata nebo živočišné produkty, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, požádat předem Státní veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky.

(8) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(9) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat^{18a)} a o podmínkách jejich přepravy⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

- a) původ a následné určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,
- b) zda dovážené živočišné produkty, ostatní veterinární zboží a krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny požadavky na jejich ochranu během přepravy⁶⁾. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,

- b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech,
- c) rostlinných krmiv, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové posouzení a laboratorní zkoušky podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,

- 1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
- 2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,

b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,
- b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného

^{18a)} Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 100/2004 Sb., ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě výsledků této kontroly, jakož i postup při kontrole krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů s uvedením dokladů, které musí tato krmiva, doplňkové látky a premixy provázet,

- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

- a) zvířata, pro něž byly dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, nesplňují dovozní podmínky uplatňované v České republice,
- c) zvířata jsou nemocná nakažou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, podezřelá z nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo představují z jiného důvodu nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat,
- d) zvířata nejsou v dostatečně dobré kondici, která by jim umožňovala pokračovat v přepravě,
- e) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad nesplňuje požadavky stanovené pro doklad, který provází zvířata dovážená z třetích zemí,
- f) vyvážející třetí země nesplňuje požadavky stanovené pro třetí země vyvážející zvířata do členských států.

(2) Vyžadují-li tento zákon nebo předpisy Evropských společenství, aby byla dovážená zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat ve schváleném karanténním středisku třetí země původu, v karanténním středisku členského státu nebo v hospodářství určení. Mají-li být dovážená

zvířata umístěna v karanténě na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly, určí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu se zřetelem k jimi zjištěnému nebezpečí, zda karanténa proběhne na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, anebo v hospodářství určení nebo v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dovozce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz zvířat různých druhů ze třetích zemí a podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a veterinární a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

a) určí, že zvířata budou

- 1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
- 2. umístěna v karanténě nebo izolaci, anebo

b) rozhodnou, že zvířata budou

- 1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo
- 2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dvozce nebo jeho zástupce nese bez nároku

na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí musí splňovat požadavky uvedené v § 18 odst. 1 a 2 a v předpisech Evropských společenství^{18b)} anebo poskytovat rovnocenné záruky. Veterinární osvědčení, které je provází, musí potvrzovat, že živočišné produkty splňují dovozní podmínky včetně případných zvláštních dovozních podmínek, pokud takové podmínky byly orgány Evropské unie stanoveny pro příslušnou třetí zemi nebo skupinu třetích zemí.

(2) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(3) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

b) neškodně odstraněny.

(4) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného

odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(5) Podle odstavce 3 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(6) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 2 až 4.

§ 37

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho opisem ověřeným orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,

b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,

c) byly vráceny z pohraniční veterinární stanice přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení původu, a to v zapečetěných vozidlech s nepropustnými částmi, určenými k přepravě živočišných produktů, nebo v zapečetěných, nepropustných kontejnerech. Jde-li o tranzit územím jiného členského státu, je povoleno zpětný dovoz pod-

^{18b)} Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 11 až 15 a příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Čl. 49 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

¹⁹⁾ § 217 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 145 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

míněno tím, že byl tento tranzit předem povolen jménem všech členských států, jejichž územím bude zásilka procházet, úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly v členském státě, v němž produkty poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidla v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen „tranzit“) územím České republiky platí ustanovení § 32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

- a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,

c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,

d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví veterinární a hygienické požadavky na povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží a způsob provádění pohraniční veterinární kontroly tohoto zboží.

§ 38a

(1) Není-li stanoveno jinak, nevztahují se ustanovení § 32 až 38 na dovoz nebo tranzit

- a) zvířat v zájmovém chovu, pokud jsou tato zvířata v doprovodu chovatele dovážena nebo provážena k neobchodním účelům, s výjimkou koňovitých,
- b) živočišných produktů dovážených nebo provážených v malém množství, zpravidla jako součást osobních zavazadel cestujících nebo jako malé zásilky posílané soukromým osobám, pokud jsou dováženy nebo provázeny k neobchodním účelům.

lům, s výjimkou masa a masných výrobků, mléka a mléčných výrobků^{20a)}).

(2) Psi, kočky a fretky mohou být dováženi, popřípadě opětovně dováženi, z třetích zemí, jestliže splňují veterinární podmínky stanovené pro jejich dovoz do členských států příslušnými orgány Evropské unie²¹⁾.

(3) Zvířata v zájmovém chovu nebo živočišné produkty určené pro lidskou spotřebu, dovážené cestujícími ze třetích zemí k neobchodním účelům, podléhají podle předpisů Evropských společenství²²⁾ kontrole v místě vstupu na území České republiky. Tuto kontrolu v rámci celní kontroly provádějí celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel. Je-li takto dováženo více jak 5 zvířat v zájmovém chovu nebo jsou-li kontrolou dokladů a totožnosti zjištěny nedostatky, informuje celní úřad telefonicky pohraniční veterinární stanici, na které bude provedena pohraniční veterinární kontrola, včetně všech úkonů s ní spojených.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech se na dovážená, popřípadě provážená zvířata nebo živočišné produkty nevztahují ustanovení uvečená v odstavci 1.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překlade.

(2) Odmítne-li třetí země přijetí zásilky a dojde-li k jejímu vrácení, nese vývozce bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s tímto opatřením.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví postup v případě odmítnutí a vrácení zásilky třetí zemí, jakož i lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravována přímo na jatky a bez prodlení poražena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesílatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle zvláštního právního předpisu²³⁾ osvobozeno od kontroly prováděné celními orgány.

HLAVA V

VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

(1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou

- a) shromažďování (sběr), přeprava (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
- b) dezinfekce, deratizace, dezinsekce, popřípadě i dezodorizace,
- c) odchyt toulavých a opuštěných zvířat^{23a)} a jejich umísťování do karantény nebo izolace.

^{20a)} Nařízení Komise (ES) č. 745/2004.

²¹⁾ Čl. 8 a následující nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS.

²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003.
Nařízení Komise (ES) č. 745/2004.

²³⁾ § 49 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

^{23a)} § 3 písm. h) a i) zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení příslušného orgánu veterinární správy.

(3) Vedlejší živočišné produkty, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny zahrabáním na určeném místě nebo spálením, popřípadě neškodně odstraněny jiným, tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)} stanoveným způsobem.

(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinspekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registrované přípravky a postupy nebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví se zřetelem na povahu nákazy a nebezpečí jejího šíření, které přípravky a postupy se použijí při provádění ochranných a zdlavacích opatření.

§ 39a

(1) Zásady klasifikace vedlejších živočišných produktů, veterinární a hygienická pravidla pro shromažďování (sběr), přepravu (svoz), označování, skladování, neškodné odstraňování, použití a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů jednotlivých kategorií, stejně jako pro uvádění těchto produktů a výrobků z nich do oběhu, pro obchodování s nimi a pro jejich dovoz, tranzit a vývoz, stanoví předpisy Evropských společenství^{9b)}.

(2) Jestliže předpisy Evropských společenství^{9b)} vyžadují, aby byly vedlejší živočišné produkty neškodně odstraněny nebo dále zpracovány, musí se tak stát, není-li stanoveno jinak, v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, který byl pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů příslušné kategorie schválen příslušným orgánem veterinární správy a registrován pod přiděleným veterinárním schvalovacím číslem. Podmínky schválení a pozastavení, popřípadě odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropských společenství^{9b)}.

(3) Provozovatelé schválených podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v odstavci 2, postupují při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání vedlejších živočišných produktů a při vlastní kontrole hygienických podmínek této činnosti podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{9b)}.

(4) Orgány vykonávající státní veterinární dozor ve schválených podnicích, závodech, popřípadě jiných zařízeních, uvedených v odstavci 2, postupují při vý-

konu tohoto dozoru podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{9b)}.

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízení; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s předpisy Evropských společenství^{23b)} a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

- a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz). Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu vedlejších živočišných produktů,
- b) třídit, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí,
- c) uchovávat obchodní a jiné doklady, týkající se vedlejších živočišných produktů předaných k přepravě, po dobu nejméně 2 let, a jde-li o kadávery zvířat individuálně označovaných podle zvláštních právních předpisů^{9d)}, zabezpečit, aby tyto kadávery byly předávány k přepravě včetně identifikačních prostředků,
- d) předávat vedlejší živočišné produkty osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přibližování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání, a platit jí za přepravu a neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů sjednanou cenu.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují vedlejší živočišné produkty, jsou dále povinni

- a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfiko-

^{23b)} Například čl. 4 nařízení Komise (ES) č. 745/2004, § 24 vyhlášky č. 376/2003 Sb.

vatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání vedlejších živočišných produktů, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,

- b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a přepravy vedlejších živočišných produktů.

(3) Není-li znám chovatel, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu kadáveru. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění kadáveru obec.

(4) Nerozhodl-li příslušný orgán veterinární správy z nákazových důvodů jinak, může chovatel sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud tento kadáver nepochází ze zvířete náležejícího mezi přezvýkavce nebo prasata, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí zahrabání na místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků. Kadáver koně v zájmovém chovu může chovatel neškodně odstranit sám na vlastním pozemku jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek stanovených předpisy Evropských společenství^{9b)} zpracovávat ve vlastním zařízení vedlejší živočišné produkty, které vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, jíž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat nebo k poškození životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je shromažďování, přeprava, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů (dále jen „asanační podnik“), je povinna dále

- a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu vedlejších živočišných produktů a svázet je do 24 hodin poté, kdy byla o jejich výskytu uvědoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,
- b) svázet a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat veškeré vedlejší živočišné produkty z určeného územního obvodu (svozoové oblasti) vždy,

pokud tyto produkty nebyly v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)} neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak, a požadovat za to úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,

- c) postupovat při zdolávání nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich následků v souladu s nařízeními ochrannými a zdolávacími opatřeními,
- d) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,
- e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovené tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)}, jakož i postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP),
- f) provádět vlastní kontroly dodržování veterinárních a hygienických požadavků na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovených tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)}, vést záznamy o výsledcích těchto kontrol, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a předkládat je na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- g) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen „veterinární prosektorská činnost“) krajskou veterinární správou,
- h) jde-li o kadávery zvířat individuálně označených podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, nesímat, popřípadě neodstraňovat identifikační prostředky dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstraňování nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů.

(2) Vedlejší živočišné produkty převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.

(3) Místo určené pro neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů zahrabáním (dále jen „zahraboviště“), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vy-

²⁴⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

jádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,

- a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,
- b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

(4) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání těchto produktů, popřípadě uvádění do oběhu takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.

(5) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství,

- a) podrobnější veterinární a hygienické požadavky na shromažďování (sběr), přepravu (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na uspořádání a vybavení podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na zahraboviště a na zařízení (místa) určená pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, pokud tyto požadavky nejsou stanoveny předpisy Evropských společenství,
- b) podrobnosti týkající se provádění vlastní kontroly hygienických podmínek neškodného odstraňování a dalšího zpracovávání vedlejších živočišných produktů provozovateli podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v § 39a odst. 2.

§ 42

(1) Osoba, jíž byl povolen výkon činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c), provádí

- a) v rámci ochranných a zdolávacích opatření odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných, na nebezpečnou nákazu vnímavých zvířat v místě a době nařízení zákazu volného pohybu zvířat,
- b) na žádost obce, v případě hlavního města Prahy na žádost městské části hlavního města Prahy, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat, a jejich umístění v karanténě nebo izolaci, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1, jakož i sběr

a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, může provádět fyzická osoba, která absolvovala specializovanou odbornou průpravu se zaměřením na tuto činnost organizovanou vysokou školou s veterinárním studijním programem, složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení o způsobilosti k této činnosti. Pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích pro zvířata mohou pouze osoby, které mají uvedené osvědčení.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

- a) vydá chovateli, který je povinen držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v karanténě,
- b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení⁶⁾ zvířete hradí stát.

(4) Náklady na odchyt zvířete a dočasnou péči o ně je chovatel odchyceného zvířete povinen nahradit osobě, která tyto náklady vynaložila.

(5) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 3 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

- a) nabídne občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, anebo
- b) umístí v útulku pro zvířata.

Chovatel je povinen uhradit náklady vynaložené na péči o odchycené zvíře v útulku pro zvířata.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné průpravy uvedené v odstavci 2, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí a vydávání osvědčení.

HLAVA VI

STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCECH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,
- d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Státní veterinární správy, může vyhlásit některou územní oblast za region ovlivněný zvláštními zeměpisnými omezeními,
- c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých webových stránkách,
- d) na základě nákazové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, úkony související s kontrolou dědičnosti zdraví, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a to včetně lhůt k jejich provedení, zveřejňuje jejich seznam ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých webových stránkách a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nákazami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,
- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich zdoláváním,
- f) může měnit nebo ukončit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Státní veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,
- g) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami.

(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(3) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpeč-

ných nákaz a jejich zdoláváním, Ústřední nákazovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

- a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,
- b) provádí ve spolupráci s orgány veterinární správy povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví a dědičnosti zdraví,
- c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,
- d) poskytuje orgánům veterinární správy informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, kteří byli pověřeni touto činností, vystavují pasy psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů, pokud jsou tyto psi přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině.

§ 46

Obec

- a) schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržště), a po určení veterinárních podmínek (§ 9 odst. 2) místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů. Na území hlavního města Prahy schvalují tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,
- b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ukončuje mimořádná veterinární opatření a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ukon-

^{24a)} § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

²⁵⁾ § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

čuje mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

- c) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro zvířata odchycená podle § 42 odst. 1,
- d) hradí náklady spojené s odchytom a karanténovým odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám,
- e) podílí se na svém území, které zasahuje do ochranného pásma, pásma dozoru, popřípadě dalšího pásma s omezením, na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření nařízených příslušným orgánem veterinární správy, a to způsobem a v rozsahu stanovenými těmito opatřeními; na území hlavního města Prahy se na zabezpečování uvedených opatření podílejí městské části hlavního města Prahy. Pro náhradu nákladů a ztrát vzniklých obci a v případě hlavního města Prahy městské části v souvislosti se zabezpečováním mimořádných veterinárních opatření platí obdobně § 67 odst. 2, § 68 odst. 1 a § 70 odst. 1 a 2.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Orgány veterinární správy jsou

- a) Státní veterinární správa, která vykonává působnost na celém území České republiky,
- b) krajské veterinární správy, které se zřizují pro územní obvody krajů^{25b)} a vykonávají v nich státní správu ve věcech veterinární péče, a Městská veterinární správa v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy,
- c) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“).

(2) Orgány veterinární správy jsou správními úřady a účetními jednotkami.

(3) Ministr zemědělství jmenuje a odvolává ústředního ředitele Státní veterinární správy (dále jen „ústřední ředitel“).

(4) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává ředitele krajských veterinárních správ.

(5) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele státních veterinárních ústavů.

§ 48

Státní veterinární správa

(1) Státní veterinární správa

- a) zpracovává koncepcce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, víceleté plány kontrol s cílem pravidelně ověřovat dodržování právních předpisů, které se týkají zdraví a pohody zvířat a zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv, plány sledování některých látek a jejich reziduí a zabezpečuje realizaci těchto koncepcí a plánů,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i, v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou, návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nákaz a krizového centra tlumení nákaz^{25b)},
- c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů, a dozírá na jejich plnění, přiznává, pozastavuje a obnovuje stádům, hospodářstvím a oblastem status prosté nákazy, vede jejich seznam a navrhuje orgánům Evropské unie, aby byl České republice přiznán status území prostého nákazy,
- d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,
- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí úřední kontroly a audity a na základě je-

^{25b)} Například § 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.

- jich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s předpisy Evropských společenství zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, mají-li tyto výjimky celostátní povahu nebo se týkají území více krajů,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění do oběhu,
- h) provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,
- i) prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat, na požádání dovozců zvířat nebo živočišných produktů, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky a určuje, která očkování brání dovozu zvířat a jejich produktů, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,
- j) vede, aktualizuje a zveřejňuje na webových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených
1. účastníků sítě sledování, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, inseminačních stanic, středisek pro odběr spermatu, bank spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
 3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníků uvedených v § 9b,
4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných osob, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů,
8. dalších osob, podniků, závodů, středisek a jiných zařízení a prostředků, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropských společenství;
- seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropských společenství,
- k) zveřejňuje na webových stránkách Státní veterinární správy v souladu s právními akty Evropských společenství vzory veterinárních osvědčení, jakož i seznamy referenčních laboratoří Evropské unie, národních referenčních laboratoří členských států a laboratoří členských států oprávněných k výkonu určité laboratorní činnosti, pokud to právní akty Evropských společenství vyžadují,
- l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k provozování asanačního podniku,
- m) ve spolupráci s ostatními orgány veterinární správy shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25c)} a závaznými standardy, organizuje jeho využívání orgány veterinární správy k plnění jejich úkolů včetně spolupráce se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje

^{25c)} Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

jeho funkční integraci do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců orgánů veterinární správy,

o) spolupracuje

1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,

2. s orgány Evropské unie, kterým podává jimi požadované nebo předpisy Evropských společenství stanovené informace, zprávy, stanoviska a doklady z oboru své působnosti, a s členskými státy, kterým poskytuje potřebnou součinnost, zejména informace stanovené předpisy Evropských společenství,

3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,

p) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropských společenství²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropských společenství²⁾, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropských společenství upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolována osoba dopustila na území Evropských společenství nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže,

r) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

a) vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz^{25b)},

b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání, schvaluje a v případě neprovedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů [§ 5 odst. 1 písm. a), § 44 odst. 1 písm. d)] pozastavuje, popřípadě odnímá status hospodářství úředně prostého nebezpečných nákaz, schvaluje ozdravovací programy chovatelů, schvaluje prostory určené pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat, a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,

c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu své působnosti nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, dozírá na jejich plnění a povoluje individuální výjimky z nařízených mimořádných veterinárních opatření,

d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,

e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Státní veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, na území hlavního města Prahy městským částem hlavního města Prahy, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,

f) z nálezových důvodů může nařídit chovateli, aby

^{25d)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

^{25e)} Čl. 3 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

^{25f)} Čl. 3 písm. k) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele).

předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky a dobu trvání karantény a izolace,

g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků, provádí plánované úřední kontroly, kontroly v případě podezření z nedodržování povinností a požadavků a auditů, a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, ověřuje soulad se specifikacemi podle předpisů Evropských společenství o zemědělských produktech a potravinách^{25g)}, jež představují zaručené tradiční speciality, a o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin^{25g)}, pokud jde o produkty a potraviny živočišného původu, povoluje v souladu s předpisy Evropských společenství zmírňující výjimky z veterinárních a hygienických požadavků stanovených na zdraví zvířat a jejich pohodu, na živočišné produkty, jakož i na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, pokud povolování těchto výjimek nepřísluší Státní veterinární správě,

h) schvaluje a registruje, popřípadě jen registruje v obvodu své působnosti

1. účastníky sítě sledování, shromažďovací střediska, karanténní střediska, inseminační stanice, střediska pro odběr spermatu, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat, včetně chovu živočichů pocházejících z akvakultury, a jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníci uvedené v § 9b,
4. asanační podniky a jiné osoby, které vykonávají jen některé asanační činnosti uvedené v § 39 odst. 1,
5. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska nebo pro určitou činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropských společenství,

6. další osoby, podniky, závody, střediska a jiná zařízení a prostředky, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropských společenství;

odnímá nebo pozastavuje schválení a registraci, popřípadě jen ruší registraci, jsou-li splněny podmínky pro takové opatření stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství,

i) vydává závazné posudky pro stavební řízení, ohlášení stavby a pro kolaudační souhlas a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty,

j) uplatňuje stanoviska k územním plánům, regulačním plánům a závazná stanoviska v územním řízení z hlediska veterinární péče,

k) určuje veterinární podmínky pro konání svodů zvířat a veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech, registruje cirkusy, vydává rejstříky cirkusových zvířat a rejstříky míst konání představení cirkusů, potvrzuje pasy pro cirkusová zvířata, provádí kontroly dodržování povinností a požadavků spojených s přemísťováním cirkusových zvířat mezi členskými státy a ověřuje, zda jsou splněny podmínky pro přemístění cirkusu z České republiky do jiného členského státu,

l) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,

m) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,

n) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (poživatel-

^{25g)} Nařízení Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality.

Nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin.

- nost), prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22, schvaluje pohotovostní plány provozovatelů jatek, provozních a sanitačních řádů uvedených v § 22 odst. 1 písm. b) bodě 3 a dává souhlas k prodeji malých množství syrového, mlékárensky neošetřeného mléka a syrové smetany chovatelem v místě výroby přímo spotřebiteli,
- o) provádí veterinární kontrolu zvířat a živočišných produktů, které jsou předmětem obchodování, v místě jejich původu, v průběhu jejich přepravy nebo při jejich příchodu na místo určení, a pokud je součástí krajské veterinární správy pohraniční veterinární stanice, také pohraniční veterinární kontrolu kontrolovaného zboží dováženého z třetích zemí; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,
- p) přijímá odpovídající opatření, nejsou-li
1. splněny veterinární podmínky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství pro obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo pro dovoz zvířat a živočišných produktů, nebo
 2. dodržovány povinnosti nebo požadavky stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství pro shromažďovací střediska,
- r) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,
- s) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturitního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),
- t) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k výkonu některých veterinárních asanačních činností (§ 51 odst. 1), nejde-li o provozování asanačního podniku,
- u) vydává povolení k přijetí zpracovaných živočišných bílkovin podle předpisu Evropských společenství^{7b)},
- v) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropských společenství,
- x) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropských společenství²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropských společenství²⁾, provádí v případě přeshraniční spolupráce dozor a postupuje přitom podle předpisu Evropských společenství upravujícího spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele^{25d)} a v případě zjištění protiprávního jednání^{25e)}, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropských společenství nebo v jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor a které poškozuje nebo může poškodit společný zájem spotřebitelů^{25f)}, rozhodnutím takové jednání zakáže,
- y) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.
- (2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

§ 49a

(1) Státní veterinární správa nebo s jejím předchozím souhlasem příslušná krajská veterinární správa

a) na základě řádně odůvodněné žádosti příslušného orgánu členského státu (dále jen „dožadující orgán“)

1. předá dožadujícímu orgánu informace, zprávy, stanoviska, doklady nebo jejich ověřené kopie, popřípadě výtahy ze zpráv a dokladů (dále jen „informace a dokumenty“), které má k dispozici nebo si je může opatřit a které umožňují prověřit dodržování právních předpisů o veterinární péči. Při získávání těchto informací a dokumentů, které mohou být poskytnuty rovněž v elektronické podobě, postupuje Státní veterinární správa, popřípadě krajská veterinární správa tak, jako kdyby plnila vlastní úkoly nebo jednala na žádost jiného orgánu České republiky,
2. prověří vhodným způsobem správnost skutečností, které jí byly oznámeny dožadující orgánem, a informuje jej o výsledcích prověření, včetně informací, které byly k prověření nezbytné,
3. informuje dožadující orgán o správních rozhodnutích nebo jiných aktech týkajících se uplatňování právních předpisů o veterinární péči,
4. provádí nebo posílá státní veterinární dozor

v rámci své působnosti tam, kde existuje podezření na porušení právních předpisů, zejména dozor nad podniky, místy, kde se zřizují sklady zboží, ohlášenými pohyby zboží a dopravními prostředky,

5. poskytne dožadujícímu orgánu veškeré relevantní informace, které má k dispozici nebo které získá v souladu s bodem 1, o skutečně zjištěných jednáních nebo postupech, jež jsou podle dožadujícího orgánu v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,

b) i bez žádosti, pokud to považuje za vhodné,

1. provádí nebo posílá státní veterinární dozor na místech uvedených pod písmenem a) bodem 4,
2. poskytuje příslušným orgánům členských států co nejdříve dostupné informace a dokumenty, které se týkají jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud jde o způsoby nebo metody používané při uvedených činnostech.

(2) Žádosti o informaci, v nichž je uveden předmět správního rozhodnutí nebo jiného aktu, o jejichž sdělení se žádá, musí být opatřeny překladem do českého jazyka.

(3) Státní veterinární správa sdělí bez průtahů Komisi veškeré potřebné informace týkající se

- a) zboží, které je předmětem nebo u něhož existuje podezření, že je předmětem jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- b) metod a postupů, které jsou používány nebo u nichž existuje podezření, že jsou používány v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- c) nedostatků nebo mezer v právních předpisech o veterinární péči, které jsou zjišťovány při uplatňování těchto předpisů.

(4) Týkají-li se poskytované informace případů, které mohou představovat nebezpečí pro zdraví lidí, jemuž nelze jinak zabránit, mohou být tyto informace po dohodě mezi zúčastněnými orgány a Komisí sděleny s důvody veřejnosti.

(5) Požadovanou vzájemnou pomoc podle odstavců 1 a 3 nelze poskytovat, jestliže by to bylo v rozporu s právními předpisy České republiky, anebo jestliže by tím byly dotčeny veřejný pořádek nebo jiný podstatný zájem České republiky. Informace a dokumenty týkající se fyzických nebo právnických osob mohou být poskytovány jen v rozsahu nezbytně nutném k oznámení jednání nebo postupů, jež jsou v roz-

poru s právními předpisy o veterinární péči. Jakékoli odmítnutí pomoci musí být odůvodněno.

(6) Informace poskytnuté v jakékoli formě příslušným orgánům jsou důvěrné povahy; na jejich poskytování se vztahuje povinnost mlčenlivosti a platí pro ně zvláštní právní předpisy. Příslušné orgány zabezpečí, aby poskytnuté informace zůstaly důvěrné i po uzavření případu. Tyto informace mohou být využity v případě soudních sporů nebo řízení vedených kvůli nedodržování právních předpisů o veterinární péči, anebo při předcházení a odhalování nedostatků ve vztahu k fondům Evropské unie; o takovém využití poskytnutých informací musí být uvědoměn příslušný orgán členského státu, který informace poskytl.

(7) Informace podle tohoto ustanovení nesmějí být poskytnuty jiným osobám než těm, jejichž povinnosti v jiných členských státech nebo v orgánech Evropského společenství vyžadují, aby k těmto informacím měly přístup. Tyto informace nesmějí být využity k jiným účelům, než které jsou stanoveny tímto ustanovením, ledaže k tomu orgán, který informace poskytuje, dá výslovný souhlas, a pokud takové sdělení nebo použití informací není v rozporu s předpisy členského státu, v němž sídlí orgán, který informace přijal.

(8) Pokud se Státní veterinární správa dozví o jednáních nebo postupech, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud se týkají nebo by se mohly týkat i jiných členských států, informuje o tom Komisi z vlastního podnětu nebo na základě její odůvodněné žádosti; v případě potřeby jí poskytne také nezbytné informace a dokumenty. Státní veterinární správa informuje Komisi a ostatní členské státy také o dvoustranných dohodách o vzájemné pomoci, které uzavřela s příslušnými veterinárními orgány třetích zemí.

(9) S výjimkou úhrady honorářů vyplacených znalcům se pomoc podle tohoto ustanovení poskytuje bezplatně.

(10) Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o vzájemné právní pomoci poskytované v trestněprávních věcech.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Státní veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu příslušné činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za

veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné krajské veterinární správy druhu a rozsahu příslušné činnosti.

(2) Státní veterinární správa vydá povolení k provozování asanačního podniku osobě, která splňuje předpoklady uvedené v odstavci 1.

(3) Krajská veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvířiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky budou využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek odpovídajících druhu a rozsahu této činnosti.

(4) Jde-li o právnickou osobu, musí předpoklady uvedené v odstavcích 1 a 3 splňovat její odborný zástupce.

(5) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností. Za účelem prokázání bezúhonnosti si příslušný orgán uvedený v odstavci 1 a 2 vyžádá podle zvláštního právního předpisu^{25g)} výpis z evidence Rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána (svozoová oblast).

(7) Státní veterinární správa nebo krajská veterinární správa může změnit nebo odejmout jí vydané povolení, jestliže činnost není vykonávána v souladu s právními předpisy nebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

§ 51

(1) Krajská veterinární správa vydá povolení, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku (§ 50 odst. 2), k výkonu jen některých veterinárních

asanačních činností uvedených v § 39 odst. 1 osobě, která splňuje podmínky stanovené tímto zákonem a předpisy Evropských společenství upravujícími hygienická pravidla pro vedlejší živočišné produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě^{9b)}. Jde-li o odchyt toulavých nebo opuštěných zvířat nebo o sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, musí být tato osoba osobou odborně způsobilou podle § 42 odst. 2. Pro změnu nebo odejmutí povolení platí obdobně § 50 odst. 7.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů, také místo, kde budou tyto produkty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány.

(3) Krajská veterinární správa kontroluje v rámci výkonu státního veterinárního dozoru zejména, zda jsou dodržovány požadavky na tuto činnost stanovené tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)}.

§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnily podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Státní veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavce 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Orgány veterinární správy vykonávají státní veterinární dozor v souladu s tímto zákonem, zvlášt-

^{25g)} Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

ními právními předpisy^{25h)} a předpisy Evropských společenství²⁵ⁱ⁾). Při jeho výkonu

§ 53

- a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropských společenství anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,
- b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny a kontrolují jejich plnění,
- c) sledují nálezovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví a dědičnosti zdraví, kontrola označování a evidence zvířat, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola při příchodu na místo určení.

(3) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného

- a) státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci podle zákona o technických požadavcích na výrobky^{17k)} a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní a diagnostické činnosti,
- b) laboratoří jiného orgánu státního dozoru, která provádí laboratorní vyšetření vzorků při úředních kontrolách, nebo
- c) referenční laboratoří Evropské unie nebo laboratoří jiného členského státu schválenou pro provádění laboratorních vyšetření vzorků při úředních kontrolách.

(4) Při laboratorním vyšetření vzorků se postupuje podle norem a metod stanovených na základě předpisů Evropských společenství^{25j)}.

(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen „veterinární inspektor“) jsou oprávněni při jeho výkonu

- a) vstupovat na pozemky, do provozních, skladovacích a jiných prostorů, zařízení a dopravních prostředků sloužících k činnosti kontrolovaných osob, která je předmětem státního veterinárního dozoru, a jde-li o provádění pohraniční veterinární kontroly, do celních prostorů pohraničních celních úřadů a provádět na těchto místech potřebné úkony a šetření,

- b) vyžadovat potřebné doklady, údaje a ústní nebo písemná vysvětlení a pořizovat fotodokumentaci týkající se předmětu dozoru a kontrolovaných osob,

- c) odebírat v nezbytně nutném množství a rozsahu vzorky k laboratornímu vyšetření. Není-li dále stanoveno jinak, neposkytuje se za odebrané vzorky náhrada,

- d) ověřovat totožnost kontrolovaných osob,

- e) požadovat podání písemné zprávy o odstranění zjištěných nedostatků,

- f) nelze-li z důvodu závažnosti nebo naléhavosti nebezpečí hrozícího pro zdraví lidí nebo zvířat dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků,

1. na místě pozastavit nebo znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,

2. pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu na průměrnou dobu, jestliže nejsou do-

^{25h)} Například zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁵ⁱ⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{25j)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

^{25j)} Čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

držovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy²⁶⁾ nebo předpisy Evropských společenství^{14d)} na živočišné produkty a zacházení s nimi,

- g) požadovat věcnou, osobní a jinou pomoc nezbytnou k řádnému výkonu státního veterinárního dozoru na náklady kontrolované osoby.

(2) Veterinární inspektoři jsou povinni

- a) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob,
- b) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli při výkonu dozoru²⁷⁾,
- c) prokazovat svou totožnost služebním průkazem,
- d) pořizovat protokol o provedeném odběru vzorků, o zjištěných nedostatecích a o opatření podle odstavce 1 písm. f).

(3) Pro úřední veterinární asistenty platí obdobně odstavec 1 písm. a) až d) a odstavec 2.

(4) Kontrolované osoby jsou povinny vytvářet vhodné podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru a poskytovat veterinárním inspektorům nezbytnou součinnost a pomoc, zejména umožnit jim přístup na místa a do prostorů uvedených v odstavci 1 písm. a), odběr vzorků a poskytovat jim na požádání potřebné doklady, údaje a ústní a písemná vysvětlení, jakož i bezplatně nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc.

(5) Za vzorky odebrané při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů²⁸⁾ se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou tato osoba potravinu, z níž byl vzorek odebrán, prodává, pokud o náhradu požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že potravina splňuje stanovené požadavky. Náhrada se neposkytne, jde-li o potravinu, která nesplňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy²⁸⁾.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),
- b) veterinární hlediska pro stanovení četnosti úřed-

ních kontrol a auditů, pokud jejich četnost není upravena předpisy Evropských společenství,

- c) způsob sledování nálezové situace v prostředí volně žijících zvířat,
- d) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta.

(7) Kontrolované osobě, která nesplní povinnost podle odstavce 4, může orgán veterinární správy, který provádí výkon státního veterinárního dozoru, uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč. Pořádkovou pokutu lze uložit i opakovaně, nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě nově stanovené orgánem veterinární správy. Souhrn takto uložených pokut nesmí být vyšší než 500 000 Kč. Pokutu vybírá orgán, který ji uložil, a vymáhá celní úřad. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(8) Provádějí-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo předpisy Evropských společenství, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tyto odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(9) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 8 platí ustanovení odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až c) a odstavce 4 obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektoři. Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

(10) Ústřední ředitel může v případě potřeby zřídit ke splnění náročného nebo rozsáhlého kontrolního úkolu inspekční skupinu, která je složena nejen z veterinárních inspektorů krajské veterinární správy, v jejímž územním obvodu je kontrola prováděna, ale také z veterinárních inspektorů jiných orgánů veterinární správy. Těmto inspektorům musí být umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký

²⁶⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Zákon č. 110/1997 Sb.

mají veterinární inspektoři místně příslušné krajské veterinární správy.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

- a) nařízení veterinárního vyšetření a očkování zvířat,
- b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem a pásem dozoru, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,
- c) nařízení karantény nebo odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- d) omezení nebo zákaz přemísťování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemennitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
- e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchytu zvěře a lovu ryb,
- g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,
- h) pozastavení nakládání se živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,
- i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění do oběhu zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování vedlejších živočišných produktů i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),

- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinsekcce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdolávací opatření),
- b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),
- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

(4) Příslušný orgán může naříditi mimořádná veterinární opatření také při podezření z výskytu nebo potvrzení výskytu jiné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není považována za nebezpečnou (§ 17b).

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzavěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížděky,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,

- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů, jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek orgánu veterinární správy, který není správním rozhodnutím, je podkladem ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu a musí být vyžádán

- a) podnikatelem¹⁰⁾, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru,
- b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾ nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

(3) Závazné posudky na stavby nebo zařízení, které podléhají státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech důležitých pro obranu státu, vydávají orgány pověřené ministrem obrany.

§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Veterinární osvědčení, popřípadě jiný veterinární doklad, který byl vystaven úředním veterinárním lékařem a provází zvířata nebo živočišné produkty, musí být

- a) na každé straně podepsáno úředním veterinárním lékařem, který je vystavuje, a orazítkováno,
- b) vyhotoveno v úředním jazyku členského státu určení a toho členského státu, v němž se provádí

pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka (těchto jazyků),

- c) opatřeno vlastním identifikačním číslem a musí sestávat

1. z jediného listu papíru,
2. ze dvou nebo více stran, které jsou součástí jediného, celistvého a nedělitelného listu papíru, nebo
3. z několika po sobě jdoucích stran očíslovaných tak, aby bylo zřejmé, o kterou stranu z tohoto počtu stran se jedná (např. „strana 2 ze 4 stran“). Identifikační číslo musí být uvedeno na každé straně,

- d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo vyšetření (prohlídky), a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty při jejich vstupu na území členských států.

(3) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(4) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, Státní zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivý.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich zdolávání a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

²⁹⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- a) veterinární preventivní činnost,
- b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- c) předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, jejichž prodej a výdej jsou vázány na předpis veterinárního lékaře,
- d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- e) diagnostika zdravotního stavu zvířat, včetně veterinární laboratorní diagnostiky,
- f) veterinární asanační činnost,
- g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem^{29a)},
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

Odborná způsobilost

§ 59

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy, kteří dosáhli požadovaného vzdělání během nejméně pětiletého denního teoretického a praktického studia v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny³⁰⁾, zahrnujícím studijní předměty vymezené prováděcím právním předpisem, a získali tak přiměřené znalosti a dovednosti ze studijních oborů, uvedených

v prováděcím právním předpisu, na nichž je založena odborná činnost veterinárních lékařů.

(2) Za veterinární lékaře se považují také

- a) osoby, které jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o dosažení požadovaného vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu a vydaného příslušným orgánem jiného členského státu,
- b) osoby, které jsou držiteli osvědčení, jímž příslušný orgán vydávajícího členského státu osvědčuje, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání
 1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
 2. byl získán tak, že osoba, která je jeho držitelem, vykonávala v souladu se zákonem příslušné činnosti po dobu a za podmínek stanovených pro státní příslušníky jednotlivých členských států v příloze č. 6, nebo
 3. byl vydán po ukončení vzdělání, které je v souladu s odstavcem 1, a je považován vydávajícím členským státem za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu a).

(3) Osoby, které jsou státními příslušníky jiného členského státu a splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, jsou oprávněny používat jimi získaný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, a to v jazyku státu, v němž byl tento titul získán.

(4) K prohlubování odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, organizované Státní veterinární správou ve spolupráci s vysokou školou s veterinárním studijním programem, které probíhá ve dvou částech:

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(5) Funkce ředitelů a vedoucích odborných útvarů orgánů veterinární správy, jakož i státních veterinárních ústavů, mohou vykonávat jen veterinární lékaři, kteří získali atestaci II. stupně. To však neplatí v případě vedoucích zaměstnanců v 1. stupni řízení^{30a)}.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) studijní předměty, které musí být zahrnuty v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, a studijní obory, ze kte-

^{29a)} Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

³⁰⁾ § 44 a násl. zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{30a)} § 124 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

rých musí být získány přiměřené znalosti a dovednosti, uvedené v odstavci 1,

- b) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání, uvedené v odstavci 2 písm. a),
- c) formy, obsah a organizaci atestačního studia úředních veterinárních lékařů, způsob a organizaci ověřování znalostí a vydávání osvědčení.

(7) Není-li možno uznat odbornou způsobilost k výkonu činnosti veterinárního lékaře podle odstavce 2, anebo odbornou způsobilost pro výkon funkce úředního veterinárního lékaře, postupuje se podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾.

§ 59a

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále osoby, které získaly

- a) vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,
- b) vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, anebo studiem, které se podle zvláštního právního předpisu^{31a)} považuje za rovnocenné,
- c) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- d) vysokoškolské vzdělání studiem ve studijním programu v oblasti, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a která odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,
- e) úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu c) a který odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- f) odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou

- 1. organizovanou Státní veterinární správou, anebo
- 2. podle zvláštních právních předpisů^{31b)}.

(2) Osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinární hygieny a ekologie, mohou vykonávat funkce úředních veterinárních asistentů. Nestanoví-li tento zákon nebo předpisy Evropských společenství jinak, úřední veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností zejména při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek chovu zvířat a požadavků na pohodu zvířat, při kontrole označování a evidence zvířat a plnění opatření stanovených ve schválených ozdravovacích programech, při kontrole dodržování veterinárních a hygienických podmínek a požadavků na zacházení se živočišnými produkty, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(3) Studenti čtvrtého a vyššího ročníku magisterského studijního programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny nebo v oblasti veterinární hygieny a ekologie jsou odborně způsobilí k výkonu odborné veterinární činnosti, která je vykonávána v rámci výuky pod dohledem a odpovědností veterinárního lékaře.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, formy a rozsah specializované odborné přípravy úředních veterinárních asistentů.

§ 59b

Způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře pro osoby z třetích zemí

(1) Osoby, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře, jestliže

- a) prokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1 a o této skutečnosti jim bude vydáno Komorou osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾,

³¹⁾ Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{31a)} § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb.

^{31b)} Například § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1998 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, § 41 odst. 4 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 44b a 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³²⁾ § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb., ve znění zákona č. 318/2004 Sb.

b) doloží osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, které neprokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře na základě úspěšného vykonání rozdílové zkoušky³¹⁾ ze znalostí odpovídajících požadavkům uvedeným v § 59 odst. 1 (dále jen „zkouška“).

(3) Osoby, které se ucházejí o vykonání zkoušky, musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu^{32a)}.

(4) Zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje Komora jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává prezident Komory na návrh představenstva Komory a Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně. Na základě úspěšně vykonané zkoušky vydá Komora osvědčení.

(5) Zkoušku lze opakovat. Náklady spojené s provedením zkoušky hradí osoba uvedená v odstavci 3.

(6) Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 upustí Komora od vykonání zkoušky, jsou-li pro takové opatření splněny podmínky stanovené zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾, zejména je-li tato osoba držitelem diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání. Bylo-li od vykonání zkoušky upuštěno, vydá Komise o této skutečnosti osvědčení do 90 dnů ode dne podání žádosti uvedené ve větě první.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle § 59 a 59b vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky³²⁾.

(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 2 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

- a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti,
- b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejich úkolů,
- c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,
- d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech, o použití a výdeji léčiv a o utracení zvířat, která podléhají označování a evidenci podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně, správně a pravdivě vyplňovat zdravotní potvrzení.

(2) V oznámení o zahájení činnosti podle odstavce 1 písm. a) musí být uvedeny, vedle údajů stanovených pro podání správním řádem^{32b)}, akademický titul, místo výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti a číslo telefonu, faxu nebo elektronická adresa. K oznámení musí být přiloženy prvopis nebo ověřený opis osvědčení podle zákona o Komoře veterinárních lékařů České republiky³²⁾ a prohlášení o souhlasu s využitím poskytnutých informací v registrech a evidenci úkonů informačního systému Státní veterinární správy^{32c)}.

(3) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů³³⁾.

^{32a)} § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 165/2006 Sb.

^{32b)} § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

^{32c)} Vyhláška č. 329/2003 Sb., o informačním systému Státní veterinární správy.

³³⁾ Například zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(4) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout poskytnutí naléhavé odborné veterinární pomoci pouze z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

Pro obsah žádosti soukromého veterinárního lékaře o jeho schválení pro výkon činnosti, ke které vyžadují schválení tento zákon nebo předpisy Evropských společenství, platí § 61 odst. 2 obdobně.

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

- a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59a odst. 1 písm. c),
- b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 5.

(2) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(3) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2.

(4) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,
- b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními techniky.

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKE PROSTŘEDKY

§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- a) rozhoduje na základě žádosti osoby usazené v některém z členských států nebo v některém ze smluvních států Dohody o Evropském hospodářském prostoru o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, o prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
- b) vede a aktualizuje seznam schválených veterinárních přípravků,
- c) eviduje výrobce veterinárních přípravků a na základě požadavku příslušného výrobce osvědčuje, že tento výrobce splňuje při výrobě veterinárních přípravků požadavky správné výrobní praxe,
- d) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
- e) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
- f) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
- g) provádí hodnocení specifické účinnosti biocidních

přípravků proti stanoveným původcům nákaz, vede a aktualizuje seznam schválených biocidů,

- h) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

- a) posuzuje vhodnost veterinárních technických prostředků a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede a aktualizuje seznam veterinárních technických prostředků,
- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti
1. učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
 2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. O žádosti o prodloužení platnosti schválení veterinárního přípravku na dobu 5 let, popřípadě i opakovaně rozhodne nejpozději do 60 dnů od jejího doručení; přitom postupuje obdobně jako při rozhodování o žádosti o schválení veterinárního přípravku.

(4) Jde-li o veterinární přípravek, který byl vyroben nebo uveden do oběhu v členském státě nebo který má původ v některém ze států, které jsou smluvním státem Dohody o Evropském hospodářském prostoru, předkládají se Ústavu v žádosti podle odstavce 3 pouze administrativní údaje a dokumentace stanovené prováděcím právním předpisem. Těmito údaji a dokumentací se zejména doloží, za jakých podmínek byl veterinární přípravek v příslušném státě vyroben nebo uveden do oběhu, a doba 90 dnů se zkracuje na 30 dnů, pokud

- a) veterinární přípravek odpovídá právním předpi-

sům, které jsou pro jeho výrobu nebo uvedení do oběhu v příslušném státě závazné, a výrobním postupům a pravidlům správné výrobní praxe, které jsou v příslušném státě používány a pro které existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je možno provést dodatečná šetření,

- b) předpisy, postupy a pravidla uvedené pod písmenem a) zaručují takovou míru ochrany oprávněného zájmu, která odpovídá míře této ochrany v České republice.

(5) Ústav

- a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

1. schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,
2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,

- b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 66

(1) Vyrábět, uvádět do oběhu a používat při poskytování veterinární péče je možno pouze

- a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,
- b) veterinární technické prostředky,

1. pro které bylo provedeno posouzení shody v souladu se zvláštními právními předpisy²⁶⁾,
2. u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(3) Při poskytování veterinární péče lze používat i veterinární přípravky, které jsou schválené podle

předpisů Evropských společenství³⁴⁾, a zdravotnické prostředky, které jsou vhodné pro použití v rámci veterinární péče^{34a)}).

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

- a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,
- b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,
- c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky,
- d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

- a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení a aby k němu byly připojeny pokyny pro zacházení s ním,
- b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,
- c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,
- d) v případě výskytu nežádoucího účinku schvále-

ného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

- e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,
- f) poskytovat Ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o oběhu jeho prodeje.

(2) Osoby, které vyrábějí veterinární přípravky, jsou povinny

- a) vyrábět a kontrolovat veterinární přípravky způsobem, který zajistí, že tyto přípravky jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu s údaji a dokumentací předloženými Ústavu v souvislosti se schválením veterinárního přípravku, změnou v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku nebo prodloužením jeho používání, a dodržovat správnou výrobní praxi,
- b) zavést k dosažení cílů uvedených pod písmenem a) odpovídající systém zabezpečování jakosti nebo systém analýzy rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),
- c) zohledňovat ve výrobě veterinárních přípravků vědecký a technický rozvoj,
- d) nejsou-li současně držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, informovat tohoto držitele o všech významných skutečnostech, které mohou mít vliv na jakost veterinárního přípravku a na odpovědnost držitele stanovenou tímto zákonem, a poskytovat mu součinnost při plnění jeho povinností podle odstavce 1.

(3) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly,

³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

^{34a)} Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku, o schválení změny a o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- d) podrobnosti o správné výrobní praxi,
- e) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků.

§ 66b

(1) Údaje na obalu veterinárního přípravku musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem a v jazyku státu, ve kterém je veterinární přípravek uváděn do oběhu.

(2) Zjistí-li Ústav v řízení o schválení veterinárního přípravku, o změnu v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku nebo o prodloužení jeho používání, že navrhované označení veterinárního přípravku může vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí, může v rámci příslušného rozhodnutí také stanovit, jakým způsobem musí být označení, popřípadě jeho část, změněno nebo doplněno.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku, včetně popisu prohlášení o shodě. Jestliže na základě posouzení

vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,
- b) rozhodne

1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo
2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
- b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návodem, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávání, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,
- b) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLYCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát,

které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání některé z nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, a k ochraně před jejich šířením, anebo při nálezu původce této nákazy nebo nemoci, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje náhradu za

- a) náklady na utracení nebo porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; v odůvodněných případech se poskytne i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů,
- b) utracené nebo poražené zvíře,
- c) očistu, dezinfekci, dezinsektaci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- d) nařízené očkování,
- e) dodržování opatření v ochranných pásmech, pásmech dozoru a dalších pásmech s omezením,
- f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před ukončením mimořádných veterinárních opatření a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Jde-li o nákazu nebo nemoc přenosnou ze zvířat na člověka, která je uvedena v předpisech Evropských společenství upravujících výdaje ve veterinární oblasti^{34b)}, poskytuje se také náhrada

- a) za zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s odstavcem 2 písm. c),
- b) za prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění nařízených mimořádných veterinárních opatření a v souvislosti s nimi.

(4) Jde-li o nebezpečnou nákazu včel, poskytuje se také náhrada za včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení, zlikvidované nebo znehodnocené na základě nařízených mimořádných veterinárních opatření.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdo-

lávání nebezpečných nákaz, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.

§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody, snížené

- a) o to, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete a zužitkovatelné produkty,
- b) o 20 % obvyklé ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, jestliže chovatel nevyužil možnosti preventivního očkování, pro které byla schválena očkovací látka.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a zdolávací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřislouží od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů³⁵⁾.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na osoby, kterým byla poskytnuta náhrada podle § 67.

§ 70

(1) Nestanoví-li předpisy Evropských společenství jinak, poskytuje se náhrada podle § 67 z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejdříve první den následující po ukončení nařízených ochranných a zdolávacích opatření, a nejpozději do 6 týdnů ode dne utracení nebo poražení zvířat, a nedochází-li k utracení nebo poražení zvířat, nejpozději do 6 týdnů ode dne skončení nařízených ochranných a zdolávacích opatření. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké

^{34b)} Rozhodnutí Rady 90/424/EHS, v platném znění.

³⁵⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření dlouhou dobu, může být chovateli na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nálezů, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 71

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 6 odst. 1, 2, 4 až 6 a 9, § 7 nebo § 9 odst. 2 a 3,
- b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4, § 21 odst. 1 až 3, 8, 10 a 13, § 25 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 a 4 nebo § 27b odst. 1 až 5,
- c) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 odst. 1 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4,
- d) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- e) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 nebo § 20 odst. 1 až 3,
- f) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4,
- g) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 písm. a), c) a d) a § 40 odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

h) vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává činnost bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává činnost, k níž není odborně způsobilá,

- i) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropských společenství na úseku veterinární péče, anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo
- j) nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 5 000 Kč v blokovém řízení,
- b) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b),
- c) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) až i),
- d) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. j).

§ 72

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d) a § 5 odst. 2, § 5a odst. 1 nebo § 6 odst. 1, 2, 4 až 6 a 9,
- b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1, 3 a 4,
- c) nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2 a 3, povinnost provozovatele cirkusu nebo jiného veřejného vystoupení se zvířaty stanovenou v § 9 odst. 4, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1,
- d) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4, § 21 odst. 2 a 10, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25 odst. 1 až 4, § 26, § 27 odst. 1, § 27a odst. 1, 3 a 4 nebo § 27b odst. 1 a 2,
- e) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 odst. 1 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele sta-

- novenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4,
- f) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 1, 2 a 4, § 21 odst. 13, § 22 odst. 1 písm. a) až c) a e) až i) nebo § 23 odst. 1 až 3,
- g) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3 a 4, § 39a odst. 2 a 3, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),
- h) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 4, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4,
- i) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19, § 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1, 3 a 8,
- j) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 4 a 7, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, § 37 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4,
- k) vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, schválení tímto orgánem nebo registrace u tohoto orgánu, bez tohoto povolení, tohoto schválení nebo této registrace, vykonává činnost bez podání oznámení nebo ověření odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, anebo vykonává činnost, k níž není odborně způsobilá,
- l) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropských společenství na úseku veterinární péče, anebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,
- m) nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření,
- n) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 3 nebo § 66c odst. 4,
- o) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 4, § 66a odst. 1 a 2, § 66b odst. 1 nebo § 66c odst. 1 až 3, nebo
- p) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.
- (2) Podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- a) jako soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 9, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6, § 61 odst. 1 a 3 nebo § 62 odst. 2, nebo

- b) jako soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 2 a 3.

(3) Za správní delikt se uloží pokuta do

- a) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až d) a n),
- b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e) až g) a o),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. h) až l) a p),
- d) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. m),
- e) 20 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a) a b).

Společná ustanovení o správních deliktech

§ 73

(1) Právník osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty se přihledne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, době trvání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby¹⁰⁾ nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

§ 74

(1) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává krajská veterinární správa, v jejímž obvodu ke spáchání správního deliktu došlo, s výjimkou správních deliktů podle § 72 odst. 1 písm. n) až p), které v prvním stupni projednává Ústav. Přestupky lze projednat v blokovém řízení.

(2) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(3) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil, a vymáhá celní úřad. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA XI USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinnosti stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{25h)} nebo předpisy Evropských společenství, může orgán veterinární správy uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s veterinárním vyšetřením a posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou tyto kontrolní činnosti prováděny, a to ve výši minimálních sazeb stanovených předpisy Evropských společenství upravujícími úřední kontroly^{35a)}; pro účely placení se výše nákladů přepočte na českou měnu podle referenčního směnného kurzu Evropské centrální banky uveřejněného Komisí v Úředním věstníku na příslušné období. V případě prohlídky dospělého skotu starého nejméně 24 měsíců poraženého nutnou porážkou a dospělého skotu starého nejméně 30 měsíců se výše náhrady zvyšuje o částku 750 Kč na každé zvíře.

(4) Zjistí-li orgán veterinární správy, že ve stanovené lhůtě nedošlo k odstranění nedostatků zjištěných při běžné kontrole, je chovatel nebo provozovatel podniku, závodu nebo jiného zařízení, ve kterém jsou kontrolní činnosti prováděny, povinen nahradit náklady dodatečné kontroly. O náhradě nákladů podle odstavců 2 a 3 a o náhradě nákladů za dodatečnou kontrolu podle předpisů Evropských společenství upravujících úřední kontroly^{35b)} rozhodne orgán veterinární správy. Tato náhrada je příjmem státního rozpočtu, vybírá ji orgán veterinární správy, který ji uložil, a vymáhá celní úřad. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů dodatečné kontroly.

(5) Náklady spojené s prováděním pohraniční veterinární kontroly je povinen hradit dovozce nebo jeho zástupce, a to ve výši minimálních sazeb stanovených předpisy Evropských společenství upravujícími úřední kontroly^{35c)}. Pro jejich přepočet na českou měnu platí obdobně odstavec 3. Náhradu těchto nákladů vybírá a vymáhá orgán veterinární správy.

§ 76

(1) Na postupy podle tohoto zákona se vztahuje správní řád³⁶⁾, není-li tímto zákonem stanoveno jinak. Stanoviska uplatněná k územně plánovací dokumentaci nejsou správním rozhodnutím. Stanoviska a posudky vydávané podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu nebo územní souhlas anebo ohlášení stavby jsou závazným stanoviskem podle správního řádu^{36a)} a nejsou samostatným rozhodnutím ve správním řízení.

(2) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 3, § 42 odst. 3 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení.

(3) Právní předpis krajské veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních, který se označuje názvem nařízení krajské veterinární správy, se vyhlásí tak, že se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Nařízení krajské veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce krajského úřadu. Nařízení krajské veterinární správy musí být každému přístupné u krajské veterinární správy, krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 17 odst. 1, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle § 17 odst. 1.

(4) Právní předpis Státní veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních, který se označuje názvem nařízení Státní veterinární správy, se vyhláší v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání, vyvěšuje se na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž území se týká, na dobu nej-

^{35a)} Čl. 27 a příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

^{35b)} Čl. 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

^{35c)} Čl. 27 a příloha V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

³⁶⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

^{36a)} § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.

méně 15 dnů a zveřejňuje se neprodleně na webové stránce Státní veterinární správy. Nařízení Státní veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem jeho vyhlášení; za den jeho vyhlášení se považuje den jeho vyvěšení na úřední desce ministerstva. To platí přiměřeně také pro ukončení nařízených mimořádných veterinárních opatření podle § 17 odst. 1, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před jejich ukončením podle § 17 odst. 1. Provozovatel rozhlasového nebo televizního vysílání je povinen umožnit bezplatně zástupci Státní veterinární správy vyhlášení těchto opatření, jejich změny nebo ukončení ihned, jakmile byl o to požádán.

(5) Správní řád se neuplatní v řízení o opatření podle § 13 odst. 3 a podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí povinné osobě; o svých zjištěních a nařízených opatřeních pořídí zápis, jehož opis předá povinné osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do zápisu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Státní veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se povinné osobě.

§ 76a

Nestanoví-li tento zákon jinak,

- a) řídí se uznávání odborné způsobilosti osoby, která je oprávněna o takové uznání požádat a hodlá vykonávat na území České republiky regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, zákonem o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾,
- b) může osoba, která je státním příslušníkem jiného členského státu, je v něm usazena a vykonává v souladu s jeho právními předpisy regulovanou činnost uvedenou v tomto zákoně, vykonávat tuto činnost dočasně nebo příležitostně i na území České republiky na základě ověření dokladů o její odborné způsobilosti a písemného oznámení podle zákona o uznávání odborné kvalifikace³¹⁾; pro tuto osobu platí obdobně práva a povinnosti držitele povolení nebo osvědčení podle tohoto zákona,
- c) je proškolená osoba, která získala kvalifikaci v jiném členském státě v souladu s předpisy Evropských společenství a může tuto kvalifikaci prokázat, oprávněna k výkonu činnosti na území České republiky v rozsahu těchto předpisů.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

- a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
- b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek orgánu veterinární správy vydávaný jako podklad ve stavebním řízení, pro ohlášení stavby a pro vydání kolaudačního souhlasu, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování vedlejších živočišných produktů, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem, jakož i staveb, které budou používány jako útulek pro zvířata, podle § 56, se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obci podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti, s výjimkou § 46 písm. c).

§ 77c

(1) Kde se v předpisech Evropských společenství mluví o

- a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na

který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,

- b) příslušném orgánu nebo příslušném veterinárním úřadu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Opatření k zajištění dodržování povinností, k odstranění zjištěných nedostatků a k jednotnému uplatňování požadavků stanovených předpisy uvedenými v odstavci 1 se uskutečňují způsoby stanovenými tímto zákonem.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 4 odst. 1, § 5 odst. 3, § 5a odst. 4, § 6 odst. 11, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 6, § 19 odst. 3 a 5, § 21 odst. 14, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 5, § 27 odst. 4, § 27a odst. 5, § 27b odst. 7, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38a odst. 4, § 38b odst. 3, § 38c odst. 5, § 39 odst. 5, § 41 odst. 5, § 42 odst. 6, § 48 odst. 2, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, § 59 odst. 6, § 59a odst. 4, § 64 odst. 5, § 66a odst. 4, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3 a § 75 odst. 4.

§ 78a

(1) V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40

odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 4, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova „okresní veterinární správa“ v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy „krajská veterinární správa“ v příslušném pádu a čísle.

(2) V § 13 odst. 1 písm. b), § 16 odst. 2, § 40 odst. 1 písm. a) větách první a druhé a písm. d) na prvním i druhém místě, § 40 odst. 2 úvodní části ustanovení a písm. a), § 41 odst. 2 a 3, § 54 odst. 1 písm. n) na prvním i druhém místě a § 77a se slova „konfiskáty živočišného původu“ v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy „vedlejší živočišné produkty“ v příslušném pádu a čísle.

ČÁST PÁTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.
2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni jeho vyhlášení.

Příloha č. 1 k zákonu č. 166/1999 Sb.

zrušena

Příloha č. 2 k zákonu č. 166/1999 Sb.

NÁKAZY A NEMOCI PŘENOSNÉ ZE ZVÍŘAT NA ČLOVĚKA,
KTERÉ JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEBEZPEČNÉ, A JEJICH PŮVODCI

- a) nákazy společné více druhům zvířat:
1. Aujeszkyho choroba
 2. brucelóza (B. abortus, B. melitensis, B. suis)
 3. echinokokóza (hydatidóza)
 4. horečka Údolí Rift
 5. hydroperikarditida přežvýkavců
 6. japonská encefalitida
 7. katarální horečka ovcí
 8. krymsko-konžská hemoragická horečka
 9. leptospiróza
 10. listerióza
 11. mor skotu
 12. myiáza (Cochliomya hominivorax, Chrysomya bezziana)
 13. paratuberkulóza
 14. Q horečka
 15. salmonelóza (invazivní sérovary – jejich původci)
 16. slintavka a kulhavka
 17. sněť slezinná
 18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
 19. trichinelóza
 20. tuberkulóza (M. bovis, M. suis, M. avium)
 21. tularémie
 22. verotoxigenní E. coli
 23. vezikulární stomatitida
 24. vzteklna
 25. západonilská horečka
- b) nákazy skotu:
1. anaplasmóza skotu
 2. babesióza skotu
 3. bovinní virová diarrhoea (BVD)
 4. enzootická leukóza skotu
 5. hemoragická septikémie (pasteurelóza)
 6. hlavnička
 7. infekční rinotracheitida skotu (IBR, IBR/IPV)
 8. modulární dermatitida skotu
 9. plicní nákaza skotu
 10. theilerióza
 11. trichomonáza
 12. trypanosomiáza (přenášena mouchou tse-tse)
 13. venerická kampylobakterióza skotu
- c) nákazy ovcí a koz:
1. artritida a encefalitida koz

2. enzootické zmetání ovcí (chlamydióza ovcí)
3. epididymitida beranů (*B. ovis*)
4. klusavka
5. Maedi-Visna
6. mor malých přežvýkavců
7. nakažlivá agalaktie
8. nakažlivá pleuropneumonie koz
9. nemoc Nairobi
10. neštovice ovcí a neštovice koz

d) nákazy koní:

1. encefalomyelitida koní (východní)
2. encefalomyelitida koní (západní)
3. hřebčí nákaza
4. infekční anémie koní (nakažlivá chudokrevnost koní)
5. infekční arteritida koní
6. influenza koní (chřipka koní)
7. mor koní
8. nakažlivá metritida koní
9. piroplasmóza koní
10. rinopneumonie koní
11. Surra (*Trypanosoma evansi*)
12. venezuelská encefalomyelitida koní
13. vohřivka

e) nákazy prasat:

1. africký mor prasat
2. cysticerkóza prasat
3. encefalitida způsobená virem Nipah
4. klasický mor prasat
5. vezikulární choroba prasat
6. virová gastroenteritida (transmisivní gastroenteritida prasat)

f) nákazy drůbeže:

1. aviární influenza (vysoce patogenní a nízkopatogenní)
2. chlamydióza drůbeže
3. cholera drůbeže
4. infekční bronchitida drůbeže
5. infekční burzitida (nemoc Gumboro)
6. infekční laryngotracheitida drůbeže
7. Markova choroba
8. mykoplasmóza drůbeže (*M. gallisepticum*, *M. synoviae*)
9. newcastleská choroba
10. pulorová nákaza (*S. pullorum*)
11. rinotracheitida krůt
12. tyf drůbeže
13. virová hepatitida kachen

g) nákazy zajícovitých:

1. hemoragické onemocnění králíků
 2. myxomatóza králíků
- h) nákazy včel:
1. hniloba včeliho plodu (evropská hniloba včeliho plodu)
 2. mor včeliho plodu (americká hniloba včeliho plodu)
 3. nosemová nákaza včel
 4. roztoč *Tropilaelaps* (infestace včel roztočem *Tropilaelaps*)
 5. roztočková nákaza včel
 6. tumidóza (*Aethina tumida*)
 7. varroáza včel
- i) nákazy ryb:
1. epizootická nekróza krvetvorné tkáně
 2. epizootický vředový syndrom
 3. gyrodaktylóza (*G. salaris*)
 4. herpesviróza Koi (herpesviróza kapra Koi)
 5. infekční anémie lososů (nakažlivá chudokrevnost lososů)
 6. infekční nekróza krvetvorné tkáně
 7. infekční nekróza pankreatu
 8. jarní virémie kaprů
 9. red sea bream iridoviral disease
 10. renibakteriíza (*R. salmoninarum*)
 11. virová hemoragická septikémie
- j) nákazy měkkýšů:
1. bonamióza (*B. ostreae*, *B. exitiosa*)
 2. marteilióza (*M. refringens*)
 3. mikrocytóza (*M. mackini*)
 4. perkinsóza (*P. marinus*, *P. olseni*)
 5. xenohalitióza (*X. californiensis*)
- k) nákazy koryšů:
1. běloskvrnitost
 2. infectious hypodermal and haematopoietic necrosis
 3. infectious myonecrosis
 4. mor raků
 5. necrotising hematopancreatitis
 6. spherical baculovirosis (*Penaeus mondon*-type baculovirus)
 7. syndrom Taura
 8. tetrahedral baculovirosis (*Baculovirus penaei*)
 9. žlutohlavost
- l) ostatní nákazy:
1. epizootické hemoragické onemocnění (jelenovitých)
 2. leishmanióza
 3. neštovice velbloudů
- m) další nákazy, o jejichž povinném hlášení rozhodnou orgány Evropské unie.

Přílohy č. 3, 4, 5 k zákonu č. 166/1999 Sb.
zrušeny

PODMÍNKY UZNÁNÍ OSVĚDČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ÚŘADU VYDÁVAJÍCÍHO
ČLENSKÉHO STÁTU, KTERÉ POTVRZUJE ZÁKONNÉ VYKONÁVÁNÍ
POVOLÁNÍ VETERINÁRNÍHO LÉKAŘE

Německo

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nesplňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v § 59 odst. 1, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, pokud dokládají odbornou přípravu zahájenou před sjednocením Německa, opravňují držitele k výkonu činnosti veterinárního lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady uvedené v § 59 odst. 2 písm. a) a jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými německými orgány dokládajícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly danou činnost na území Německa po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Estonsko

1. V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Estonsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Estonsku po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

2. V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 20. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Estonska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako estonské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Estonska po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

Lotyšsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 21. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Lotyšska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako lotyšské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly

skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Lotyšska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Litva

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 11. březnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Litvy potvrdí, že tyto doklady mají na jejím území stejnou právní platnost jako litevské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Litvy po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovensko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Československu před 1. lednem 1993, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovenska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovenské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovenska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovinsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Jugoslávii před 25. červnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovinska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovinské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovinska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Bulharsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Bulharsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Bulharsku po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Rumunsko

V případě osob, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Rumunsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tyto osoby vykonávaly skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Rumunsku po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Ostatní členské státy

V případě osob z ostatních členských států musí osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu uvádět, že se tato osoba zákonným způsobem podílela na výkonu povolání veterinárního lékaře po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

* * *

1. Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), nabyt účinnosti dnem 1. července 2000.

2. Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2001.

3. Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), nabyt účinnosti dnem 1. července 2001, s výjimkou § 9 až 12, které nabyly účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

4. Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení § 5 a 6, která nabyly účinnosti dnem vyhlášení (1. března 2002).

5. Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, nabyt účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou ustanovení § 3 odst. 2 a 5, § 7 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 7, § 11 odst. 2 a 3, § 11 odst. 4 písm. a), § 16 odst. 2 písm. a), § 16 odst. 2 písm. b) bodu 2 a § 16 odst. 2 písm. d) bodu 2, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2010; § 8 odst. 1, 2, 3 a 5, která nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2004; § 2 odst. 11, § 4 odst. 8, § 5 odst. 5 věty druhé, § 7 odst. 4, § 7 odst. 11, § 8 odst. 4, § 9 odst. 4 a 5, § 10, § 11

odst. 7, § 12, 13, § 15 odst. 3 písm. e) a f), § 17 a § 22 odst. 5, která nabyly účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004); § 14, které nabylo účinnosti uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (1. července 2003); § 19 písm. b), § 20 odst. 1 písm. a) až l), § 20 odst. 2 a § 21, která nabyly účinnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (1. července 2004).

6. Zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení čl. XXV bodu 3, čl. XLV, čl. CXIII bodů 4 a 7, čl. CXVII bodů 3, 4, 5, 9, 10 a 15 a čl. CXVIII bodů 4, 6, 7, 8 a 9, které nabyly účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení (1. července 2002); a čl. XXV bodů 1 a 2, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2004.

7. Zákon č. 131/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 2003, s výjimkou čl. I bodu 37, pokud jde o § 17a, bodu 75, bodu 155, pokud jde o § 60 odst. 2, a čl. III bodu 1, které nabyly účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004); ustanovení čl. I bodu 170 pozbylo platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

8. Zákon č. 316/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích

a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (27. května 2004).

9. Zákon č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2006, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 18, 23 a 25 a čl. XLII bodů 3 a 4, která nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2007; a čl. I bodu 22, čl. VI, čl. X, čl. XLII bodů 2 a 5, čl. LXI a čl. LXII, která nabyla účinnosti dnem vyhlášení (12. října 2005).

10. Zákon č. 48/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (27. února 2006).

11. Zákon č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění, nabyl účinnosti dnem 1. ledna

2007, s výjimkou části třetí, čl. III bodu 1, který nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (14. března 2006), a části padesáté první, čl. LV, který nabyl účinnosti dnem 1. července 2006; část padesátá první, čl. LV tohoto zákona pozbyl platnosti dnem 31. prosince 2006.

12. Zákon č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. července 2008.

13. Zákon č. 182/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2008).

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2008 činí 5 000,- Kč, druhá záloha na rok 2008 činí 3 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL. VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům); **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadišská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.